

RAUTULAISIA SUKUJA JA ASUTUKSEN VAIHEITA 1600- JA 1700-LUVUILLA

Käymme seuraamaan kylä kylältä Raudun asutuksen vaiheita 1600- ja 1700-luvuilla. Lähtökohtanamme ovat vuosien 1613–1617 manttaaliluettelot.

Raudunkylässä oli vuonna 1613 kaikkiaan 12 taloa. Silloin on ilmeisesti joitakin pieniä lähikyliä merkitty siihen kuuluvaksi, sillä vuosisadan puolivälissä (1651) oli kylässä vain kuusi taloa.

Vuonna 1613 on Raudunkylän asukkaiksi merkitty: Hodar Patkin (Huotari Paakkinen), Tuomas Randia, Maunu Ahtiainen, Temon Koski, Mikitta Koski, Matti Termonen, Heikki Pylly, Antti Virolainen, Pietari Kolitsa, Knuut Kälö, Kyrö Papunen ja Kauppi Kannus. Viimeksi mainittu on asunut kylässä jo 1500-luvun lopussa.

Huotari Paakkinen oli 1615 nimismiehenä. Paakkisista tuli jo 1630-luvulla Porkun kylän asukkaita. Suurporkulla asui Huotarin poika Miina jo 1631 ja muutamaa vuotta myöhemmin toinen poika Antti. 1690-luvulla asui Heikki Paakkinen Raudunkylässä. Tuomas Rantiakin asui 1615–17 Porkulla. Kaskaalassa 1613–31 eläneen Lauri Rantian poika Suikki Rantalainen asui myöhemmin ainakin jonkin aikaa Raudunkylässä (1640). 1680-luvulla tapaamme Rantalaisia populeina Sirkiänsaassa. Ahtiaisia, jotka 1590-luvulla asuivat Huttulassa, asui Raudunkylässä, Lontilassa, ainakin vuosisadan puoliväliin asti. Heitä tapaamme myöhemmin myös monista muista kylistä. Mikitta Koski oli Temon Kosken poika. Myöhemmin heistä käytetään Teinosten nimeä. Mikitta Temonen asui Sunikkalassa 1631. Teinokset on merkitty vuodesta 1631 lähtien Vssadan eli Kirkonkylän asukkaiksi. Todennäköisesti tämä kylä on 1613–17 laskettu Raudunkylään kuuluvaksi. Temosten suku sammui Raudunkylässä suurten nälkävuosien aikana 1690-luvulla. Vuosisadan puolivälistä lukien heitä asui myös muissa kylissä. Matti Termonen oli tullut kylään Keripadasta. 1640-luvulla Termoset siirtyivät Liippuulle ja Palkealaan. Pyllyä, Kannuksia enempää kuin Kolitsaakaan ei mainita enää 1610-luvun jälkeen, sen sijaan Yrjö Virolainen vielä 1627 (Rt 5.4.1627 gg 1). Hän lienee ollut Antin poika. Kähöjä asui Lontilassa 1630-luvulta vuoteen 1645 ja Papusia samanaikaisesti Palkealassa, myöhemmin myös Vakkilassa.

Kaskaalasta tulleet Säämäset asuivat Raudunkylässä ainakin 1630-luvulta vuosisadan loppuun asti, samoin Nikamat, joita aikaisemmin oli asunut jo Kärsälässä ja Orjansaassa. 1630-luvulla mainitaankin Raudunkylässä vain kirkkoherra, pitäjän lukkari Esko ja Säämäset sekä sitten 1640-luvulla lisäksi Ahtiaiset. Kiipat asettuivat kylään todennäköisesti jo 1646 ja elivät siellä

1680-luvun loppuun. Tepposet ja Hamut asuivat kylässä 1650-luvulta lähtien. Hamut olivat asuneet Lontilassa jo pari vuosikymmentä aikaisemmin (1631). Lauri Huuska muutti 1641 Liippualta Raudunkylään (Vssadaan) ja Huuskia asui kylässä vuosisadan loppuun. Vuosisadan loppupuolella 1680- ja 1690-luvuilla mainitaan Raudunkylässä vielä Mikkeli Pesonen (1686), Matti Mullikka (1686), Parjaset (1686–96), Haimit (1686–96), Padruske Garielof (1686–96), Juhana Migitta (1696) sekä Lattuset, jotka ilmeisesti ovat tulleet Rautuun Pyhäjärveltä. Pietari Lattu mainitaan Salitsanrannassa 1672 ja Raudunkylässä 1686. Raasulissa asui Lattu ja jo 1671 (Rt 14.8.1671, gg 1/57).

Isovihan jälkeen vuonna 1728 asuivat Raudunkylässä eli kirkonkylässä Pietari Pietarinpoika Lattunen, joka viljeli Huuskan autiota, Juhana Jaakonpoika Laitinen, joka viljeli Hamun entistä tilaa, Eskel Juhananpoika Tepponen, Antti Ristonpoika Perolainen, Tuomas Savolainen, Paavo Hamu, joka omisti Kauppi Ahtiaisen tilan, Simo Fransinpoika Hännikäinen ja Kalle Kuupon leski. Näiden lisäksi viljeli Koskelan autiota Ristautiossa asuva Tuomas Pietarinpoika Lattunen ja Grels Bryggarin autiota Porkulla asuva Grels Paakkinen. Kylässä oli näin ollen kymmenen taloa. (Huom! - Pietari Lattunen asui itse Räiskälässä ja viljeli samalla Huuskan ent. tilaa.)

Talo n:o 1: Juhana Hammar, Hamara, yhtiömiehinään Hämäläiset ja Kiurut 1740, Juhana Hamara, todennäköisesti edellisen poika, yhtiömiehinään Kanniset, Hämäläiset ja Kiurut, 1750, Matti Nypelön vaimo yhtiömiehinään 1760 ja Matti Kanninen yhtiömiehinään Hännikäiset, Kanniset, Hämäläiset ja Kiurut 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu seitsemään osaan. Omistajat olivat Pietari Määttänen, Antti Kiuru, Juhana Malkki, Tuomas Paakkinen, Knuut Kiuru, Yrjö Kanninen ja Matti Lopenen.

Talo n:o 2: Juhana Juhananpoika Laitinen yhtiömiehenään Yrjö Paakkinen 1740, Juhana Laitinen edelleen 1750 ja 1760 sekä uutena yhtiömiehenä lisäksi Simo Silvasti, Juhana Laitinen veljensä Mikkelin kanssa 1780 ja 1818 Mikkeli Juhananpoika Laitinen, Pietari Leppänen ja Kalle Tuokko, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 3: Juhana Eskonpoika Tepponen 1740 ja 1750 ja hänen leskensä 1760, Yrjö Tepponen ja Juhana Raatikainen 1780 sekä 1818 Tuomas Äikäs ja Antti Lemmetty, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 4: Sipi Mäkeläinen ja mahdollisesti hänen lisäkseen Antti Perolainen 1740. Vuonna 1750 ja 1760 oli osa tilasta Ristiautio n:o 1:n viljelyksessä ja yhtä osaa viljeli Tuomas Naappi ja yhtä osaa Juhana Mäkeläinen. Vuonna 1780 viljeli edelleen yhtä osaa Raistiautio n:o 1 ja yhtä osaa Suurporkku n:o 2, yksi osa oli autiona ja yhtä osaa viljeli Tahvo Morosoff ja yhtä osaa siltavouti Risto Back.

Talo n:o 5: Tuomas Savolainen 1740, Juhana Mikkelinpoika Kuosa yhtiömiehenään Tahvo Korpelainen 1750 ja 1760, Aatami Kuosa 1780 sekä Juhana Surman 1818.

Talo n:o 6: Paavo Pietarinpoika Suikkanen 1740 ja 1750, Pietari Suikkanen 1760, Pärttyli Suomalainen ja nimismies Rikneck 1780 sekä Matti Vaikkinen 1818.

Talo n:o 7: Pietari Suikkanen 1750, Mikkeli Suikkanen 1760, Tuomas Äikäs yhtiömiehenään edellisen omistajan veli Hannu Suikkanen 1780 sekä Juhana Pyöttiö ja Tahvo Äikäs 1818. Talo oli silloin jaettu kahteen osaan.

Talo n:o 8: Juhana Ravakko 1740 ja 1750 sekä hänen vaimonsa 1760, Matti Juhananpoika Ravakko 1780 ja Tuomas Mentu 1818.

Talo n:o 9: Kauppi Ahtiaisen talo, autiona 1750, kirkkoherra Strandman 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talo oli autiona. Sitä viljeltiin hovin laskuun.

Talo n:o 10: Pietari Hännikäinen 1750, Juhana Loponen 1760 ja 1780 sekä Juhana Sojakka 1818.

Kaskaala ja Kuninkaanselkä on vuosien 1613–17 maakirjoissa merkitty yhteen. Talot ovat kuitenkin selvästi erotettavissa ja vuodesta 1631 lähtien Kuninkaanselkä onkin jo mainittu omana kylänään.

Kaskaalassa oli 1613 kaikkiaan 13 taloa. Siellä asuivat silloin Olli Kiippa, Tuomas Kukkuja, Mikkeli Säämänen, Lauri Rantia, Joan Neapanen, Pärttyli Muukkonen, Heikki Muukkonen, Reijo Knuutinpoika, Pietari Näräkkä, Heikki Metso, Omeli Ryssä, Simana Vasilinpoika ja Maunu Liikkonen. Näistä mainitaan Neapanen, Omeli ja Simana viimeisen kerran 1617, Rantia vielä 1631, mutta Näräsen talo oli jo silloin autiona. Metso muutti Metsäpirtin Lapanaisiin (1631), Säämänen Raudunkylään (1631) ja Liikkonen Inkeriin Pähkinälinnan lääniin (1638). Kukkuja eli kylässä ainakin vuoteen 1642 ja Reijo Knuutinpoika vuoteen 1645. Muukkosetkin tapaamme siellä vielä vuosisadan puolivälissä. Kiipoista tuli kylän pysyviä asukkaita, joskin heitä muutti myöhemmin muihinkin kyliin: Palkealaan, Raudunkylään ja Potkealaan. Olli Kiippa toimi pitkään lautamiehenä.

Silloin tällöin esiintyy jonkun asukkaan sukunimeä korvaamassa sana »Ryssä», kuten edellä Omeli Ryssä, 1600-luvun kielenkäytössä tarkoitettiin sillä kreikanuskoisia karjalaisia.

Vuonna 1631 mainitaan Kaskaalassa Yrjö Simonpoika ja Yrjö Antinpoika. Heikki Ahtiainen muutti 1630-luvulla Palkealasta (1638). Pietari Ahtiainen karkasi (1645). Hänen poikansa Juho asui Kuivaisissa Inkerissä. Vuosisadan lopussa asuivat entisessä Ahtiaisen talossa Korkkiset (1681, gg 2/248). Lyhytaikaisia asukkaita oli kylässä paljon 1600-luvulla: Tuomas Kärkkäinen (mainitaan 1638), Pärttyli Hauta (1638–42), Esko Meltonen (1640–62, Rt 1662, gg 1), Pietari Lavonen (1638–45), joka muutti Vanhajaamaan, Kuroset,

ainakin vuodesta 1640 (Rt 1640, gg 11) 1650-luvulle, Yrjö Porsas (1646), Reijo Kaukonen (1640–46), Juhana Karri ja Risto Hämäläinen (1646–51), Lauri Martinpoika ja Pietari Pärtylinpoika (1651) sekä Kuninkaanselältä muuttanut Lauri Valkonen (1651). Veijalaisia asui kylässä vuodesta 1646 vuosisadan loppuun. Ensimmäisen kerran mainitaan vuonna 1646 myös Loposet. Knuut Loponen oli ensimmäinen tämän suvun edustaja Kaskaalassa.

1600-luvun loppupuolella asuivat kylässä vielä Kälviäiset (1686), Suutarit (1686–96), Ollikaiset (1686), Räisälän Humalaisista tulleet Terävät (Sak 1675, gg 2142) sekä lukkari Pärtyli (1696). Äikkäät asuivat Kaskaalassa ainakin 1680-luvulta (1686) lähtien. Silloin on jo Knuut Äikäs kylän kirjoilla. Suku on muuttanut Pyhäjärveltä.

Vuonna 1728 Kaskaalassa oli 12 taloa. Silloin asuivat kylässä: Antti Matinpoika Kiippa, Simo Kallenpoika Loponen, Knuut Henrikinpoika Loponen, Samuli Yrjönpoika Loponen, Matti Henrikinpoika Loponen, ja Samuli Samulinpoika Kiippa sekä Yrjö Äikäs ja Olli Korttinen, jotka viimeksi mainitut viljelivät yhdessä pappilan augmenttitilaa. Näiden seitsemän asutun talon ohella oli vielä viisi sodan autioittamaa taloa: Lavosten autio, Reijo Korkkisen autio, Olokan autio, Hämäläisen autio ja Teräväisen autio. Kälviäisen autio oli Simo Loposen ja Nuoran autio Samuli Loposen viljelyksessä.

Talo n:o 1: Antti Kiippa 1740, Samuli Kiippa veljineen 1750, Heikki Kiippa, edellisen veli, 1760 ja Matti Kiippa, edellisen veli, 1780. Vuonna 1818 talo oli autiona. Tilaa viljeltiin silloin hovin laskuun.

Talo n:o 2: Matti Pietarinpoika Loponen ja hänen veljensä Juhana 1740, Tuomas Pietarinpoika Loponen 1750, Matti Pietarinpoika 1760, jolloin puolet tilasta oli erotettu ja tätä osaa viljeli Knuut Äikäs samasta kylästä, Heikki Matinpoika 1780 yhtiömiehenään Simo Hännikäinen sekä 1818 Antti Kiiski ja Abraham Loponen, joka nyt omisti tilasta erotetun pienemmän osan.

Talo n:o 3: Juhana Loponen 1740, Knuut Juhananpoika Loponen 1750 ja 1760, Eemeli Loponen 1780 sekä 1818 Simo Loponen ja Heikki Naappi, joka oli saanut tilasta kolmanneksen.

Talo n:o 4: Samuli Kiippa 1740, Antti Kiippa 1750 ja 1760, Aatami Kiippa 1780 ja 1818.

Talo n:o 5: Antti Kaatranen 1740 ja 1750, Mikkeli Loposen vaimo 1760, Juhana Mikkelinpoika 1780 ja Pietari Kuosa 1818.

Talo n:o 6: Pärtyli Matinpoika Loponen veljineen 1740 ja 1750, Tuomas Loponen, edellisen veli 1760 ja 1780 sekä Antti Loponen 1818.

Talo n:o 7: Simo Yrjönpoika Naatti 1740 ja 1750 ja Vappu Naatti 1760. Vuonna 1780 sitä viljeli Pietari Loponen samasta kylästä. 1818 tila kuului Yrjö Loposelle.

Talo n:o 8: Matti Pietarinpoika Lopenen 1750, Tuomas Lopenen 1760 ja 1780 sekä Heikki Lopenen 1818.

Talo n:o 9: Yrjö Lopenen veljineen 1740, Antti Yrjönpoika Lopenen veljineen 1750, Pietari Lopenen 1760 ja 1780 sekä Risto Lopenen 1818.

Talo n:o 10: Yrjö Äikäs 1740 ja 1750, Knuut Yrjönpoika Äikäs 1760 ja 1780 sekä Knuut Korpelainen 1818.

Talo n:o 11: Vuonna 1750 viljeli tilaa numerossa 9 asuva Yrjö Samulinpoika Lopenen. Saman talon kanssa yhteisviljelyksessä tila oli vielä 1818.

Kaskaalassa sijaitsevaa pappilan augmenttitilaa viljelivät 1780 Iivana Puranen, Mikkeli Äikäs ja Juhana Siitonen sekä 1818 Yrjö Äikäs, Matti Siitonen ja Yrjö Näränen.

Kuninkaanselällä oli vuonna 1613 yksitoista taloa. Kylässä asuivat silloin Hilippa Kulmanen (v:een 1617), Petri Pulmakkainen (v:een 1631), Siitari Temeskinpoika (v:een 1642), Hannu Kopio, Timoska Pulmakkainen (v:een 1617), Lauri Valkonen, Ulaska Sumponen (v:een 1616), Nesari Sumponen (v:een 1617), Juhana Jantunen (v:een 1614), Mikkeli Niitto (v:een 1614) ja Matti Niitto (v:een 1617). Kopioita asui kylässä ainakin 1640-luvulle asti, mutta todennäköisesti on samaa sukua vielä Raudussa 1662 lautamiehenä mainittu Saava Kuopiainen (Rt 1662, gg 1). Heitä siirtyi sekä Sumpulaan että Luukkolanmäelle. Valkoset muuttivat 1640-luvulla Huuhtiin. Jantusia siirtyi 1630-luvulla Sumpulaan, Sunikkalaan ja Potkelaan. Paavo Kirvessuu asui Kuninkaanselällä 1615–17 ja 1660 mainitaan Risto Kirvesmies (Rt 1660, gg 1).

Vuosisadan puolivälissä sekä loppupuolella asui lyhyen tai pitemmän aikaa kylässä useita sukuja: Matti Simonpoika (1631–38), Matti Jönsinpoika (1631), joka tavataan Vepsassa 1638, Joan Rastas (1631–38), Stepan Lukin (1638–45), Samuska Semenoff (1638–51) ja myöhemmin Tahvana Samuska (1686–96), Iivana Huotarinpoika (1641–45), Danila Leontioff (1645–51) ja sitten hänen poikansa Levoska Danieloff (1686–96), Antti Peikkolainen (1645–46), Tahvo Pöllä (1646–51), Maunu Homanen (1645–51), joka myöhemmin asui Vakkilassa, Maunu Makarioff (1645–51), Teppana Simonpoika (1686), Matti Jaakonpoika (1686–91), Juhana Jaakonpoika (1691) ja Reijo Tatti (1686–96). Pahkim Mihailoff asui kylässä vuodesta 1638 1690-luvulle asti. Hänen jälkeläisiään ovat Pahkuset. Koukunniemestä tullut Tuomas Tiainen asettui Kuninkaanselälle 1638 ja Tiaisia asui kylässä aina vuosisadan loppuun. Heitä oli myös muissa kylissä. Pyyköt asettuivat Kuninkaanselälle 1645. Yrjö Pyykkö oli heistä ensimmäinen.

Vuonna 1728 oli Kuninkaanselällä kahdeksan taloa. Rodivan Ivanovin autiota viljeli Niilo Abrahaminpoika Eeva. Läschi Huotarin autiota viljeli puoliksi Matti Lopenen Kaskaalasta sekä Lampaan autiota Antti ja Samuli

Kiippa. Vielä oli kylässä Kontrasen (Cond rains) autio ja autioksi on merkitty myös Feodor livananpoika Pahkusenkin talo. Asuttuja taloja olivat Kalle Nikodemuksenpoika Pyykön ja Juhana Simonpoika Uutelaisen talot. Paavali Sipinpoika Loposen talokin oli puoleksi autio. Kuninkaanselällä toimi myllärinä 1728 Risto Back.

Vuonna 1740 asuivat Kuninkaanselällä Niilo Eeva, Olli Karvanen, Matti Tyskä, Matti Kankanen ja hänen veljensä Pietari sekä Paavo Loponen ja hänen vävynsä Risto.

Talo n:o 1: Mikkeli Sipinpojan talo, oli palvelusväen hoidossa 1750 ja 1760. Tilaa viljeltiin hovin laskuun 1780 ja 1818.

Talo n:o 2: Olli Karvanen ja velipuoli Pietari 1750, Pietari Pyykkö 1760, Juhana Kuparinen 1780 ja 1818 tila oli autiona. Sitä viljeltiin hovin laskuun.

Talo n:o 3: Lauri Uutelainen 1750. Talo oli autiona 1760 ja sen jälkeen sitä viljeltiin hovin lukuun 1780 ja 1818.

Talo n:o 4: Knuut Tyskä 1750, Knuut Lattunen 1760, Erkki Honkanen 1780 ja Knuut Honkanen 1818.

Talo n:o 5: Heikki Paavonpoika Loponen ja hänen veljensä Aabraham 1750 ja 1760, Erkki Hännikäinen ja hänen kaksi veljeään sekä kaksi yhtiömiestä, joista toinen oli Juhana Paavonpoika Loponen 1780 ja 1818: Knuut Loponen, Juhana Köning ja Juhana Loponen. Tila oli jaettu kolmeen osaan.

Talo n:o 6: Vuonna 1750 viljelivät tilaa Kaskaalassa asuvat Samuli ja Antti Kiippa, sitten sen osti nimismies Merlin 1760. Pietari Röksä omisti sen 1780 sekä Grigori ja Jaakko Pahomoff 1818, jolloin se oli jaettuna mainittujen veljesten kesken.

Talo n:o 7: Jaakko Pietarinpoika Pahkonen 1750, Feodor Jaakonpoika Pahkonen 1760, Gregori Pahkonen 1780 sekä Taavetti Kiippa ja Martti Röksä, joiden kesken talo oli jaettu 1818.

Talo n:o 8: Juhana Pyykkö 1750, hänen vaimonsa 1760, Kalle Pyykkö 1780 ja Matti Pyykkö, edellisen veli, 1818.

Potkelan kuutta taloa asuivat vuonna 1613 Tuomas Karvinen (Karvainen), Mikitta Potkelainen (v:een 1617), Jons Koukonen (Koucko), Tahvana Lankinen, Tuomas Lankinen (v:een 1614) ja Tuomas Jänis (v:een 1617). Lankisia asui Potkelassa ainakin vuosisadan puoliväliin (1651) asti. Karvisista tuli kylään pitkäaikaisia asukkaita. Koukosia oli siellä vielä 1630-luvulla (1631).

Suurin osa Potkelankin asukkaista 1600-luvulla oli suhteellisen lyhytaikaisia. Tällaisia olivat: Hannu Kouru (1615), Yrjö Kannus (1617), Luukas Knuutinpoika (1631), Jöns Luukkaanpoika (1638–51) ja Tuomas Luukkaanpoika (1646–51), Olli Kuoppa (1631), Matti Kirppu (1631–51), Jöns Lyytikä (1631), joka muutti Tuuteriin (1638), samoin kuin Heikki Ahokaskin

(1638), Esko Nypelö (1638), Huhdistista tullut Matti Temonen (1646–51), Terolanmäeltä tullut Vaske Orjanpoika (1640) ja hänen jälkeensä Simo Vaskenpoika (1641), Joen Jantunen (1640–45) ja hänen jälkeensä Yrjö Juhananpoika (1646–51), Sakkolasta tullut Paavo Pönniö (1645), joka muutti heti Vehmaisiin, Martti Mykkyrä (1646–51), Kyyrö Huotarinpoika (1646–51, 1686–96) ja Jehkima Huotarinpoika, joka siirtyi Venäjälle (1696), Paksupolvesta tulleet Lipiäiset (1645–96), Juhana Hamu (1686), Heikki Karsina (1686–91), Olli Kaukonen (1686–96) ja Lauri Martikainen (1696 kuollut). Raudunkylästä siirtyneet Paakkiset mainitaan ensimmäisen kerran 1686 ja Sakkolasta tulleet Pappiset samoin 1686.

Vuoden 1728 maakirjaan on merkitty seitsemän taloa. Kylässä asuivat silloin Taavetti Taavetinpoika Mikkonen, Antti Olavinpoika Känkänen, joka viljeli myös Hattaraisen autiota, Juhana Pietarinpoika Paakkinen, Matti Tanelinpoika Karvinen ja Pärttyli Jaakonpoika Kiipan leski.

Talo n:o 1: Martti Mikkonen 1740, Elias Taavetinpoika Mikkonen 1750, Elias Mikkosen vaimo 1760, Matti ja Martti Kekki 1780. Viimeksi mainittujen kesken tila oli jaettu 1818.

Talo n:o 2: Heikki Antinpoika Koukonen 1740 ja 1750, Antti Hännikäinen 1760, Yrjö Hännikäinen veljineen 1780 sekä 1818 Tuomas Monto ja Juhana Monto, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 3: Todennäköisesti Tuomas Paakkinen veljineen 1740, Antti Laurinpoika Montonen 1750, Paavo Montonen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu kolmeen osaan Heikki Hännikäisen, Matti Hännikäisen ja Antti Hännikäisen kesken. (Näyttää siltä, että n:ot 2 ja 3 ovat vaihtuneet.)

Talo n:o 4: Knuut Pietarinpoika Paakkinen 1740 ja 1750 ja 1760, Antti Paakkinen 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu Jaakko Antinpoika Paakkisen ja Yrjö Paakkisen kesken.

Talo n:o 5: Todennäköisesti Yrjö Pappinen 1740, Jaakko Pietarinpoika Paakkinen 1750 ja hänen vaimonsa 1780. Vuonna 1780 tilaa viljeli Antti Paakkinen (n:o 4).

Talo n:o 6: Matti Karvanen 1740, Heikki Matinpoika Karvanen 1750, Jooseppi Suikkanen 1760 ja Antti Suikkanen 1780. Vuonna 1818 talot 5 ja 6 oli jaettu yhdessä viiteen osaan. Omistajat olivat Mikkeli Parikka, Juhana Määttänen, Jaakko Eskonpoika Paakkinen, Mikkeli Paakkinen ja Tahvo Marttinen, joka asui Paksupolven kylässä (n:o 2).

Talo n:o 7: Todennäköisesti Samuli Kohilo 1740, Martti Taavetinpoika Mikkonen 1750 ja hänen vaimonsa 1760 sekä Sakari Martinpoika Mikkonen 1780. Vuonna 1818 Sakari Mikkonen omisti talosta toisen puolen ja kauppias Iivana Lisitzin toisen puolen.

Savikkolan kahdessa talossa asuivat vuonna 1613 Lauri Joninpoika (v:een 1617) ja Erkki Vihtonen (v:een 1617). Lauri Joninpoika muutti Maanselälle. Vuonna 1631 mainitaan kylässä Matti Kouru ja Kauppi Matinpoika, ilmeisesti isä ja poika. Kourut asuivat kylässä ainakin vuosisadan puoliväliin (1651). Sen jälkeen tapaamme Savikkolan eri kylänä jälleen vasta isovihan jälkeen. Vuonna 1728 asuivat kylässä, jossa jälleen oli kaksi taloa, veljekset Jaakko Laurinpoika Vanhanen ja Mikkeli Laurinpoika Vanhanen. Aikaisemmin oli Vanhasia asunut Liippualla.

Talo n:o 1: Yrjö Vanhanen 1740, 1750 ja 1760 sekä 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Antti Vanhasen, Tuomas Tonterin, Tahvo Karppasen ja Pietari Asilaisen kesken.

Talo n:o 2: Elias Vanhanen 1740, 1750 ja 1760, Mikkeli Vanhasen vaimo 1780 sekä 1818 Tuomas Vanhanen, Matti Vanhanen, Antti Vanhanen ja Taavetti Vanhanen, joiden kesken talo oli jaettu.

Vakkilassa tai Valkiamaassa, joksi sitä joskus sanotaan, oli vuonna 1613 neljä taloa. Kylässä asuivat silloin Olli Oikkonen, Olli Kamo sekä Maunu Tatti ja Tuomas Tatti.

Oikkokset asuivat Vakkilassa runsaat sata vuotta, sillä edellä mainittu Olli oli asettunut kylään jo 1591 ja vuonna 1696 olivat Oikkosten talot jääneet autoioiksi. Olli Oikkonen toimi mm. lautamiehenä sekä nimismiehenä. Tatit, joita jo aikaisemmin oli ollut Orjansaassa (1589–93), asuivat kylässä ainakin vuosisadan puoliväliin asti (1651). Sitten heidät mainitaan uudelleen vasta isovihan jälkeen. Muissa kylissä sukua asui kylläkin 1600-luvun loppupuolella. Jöns Tujunen asui kylässä 1615–31, minkä jälkeen suku asui Keljassa (Kelliössä). Iivana Mikitoff asettui Vakkilaan 1645. Hänen leskensä mainitaan vielä 1696 ja hänen ohellaan vielä Peruska Mikitoff.

1680- ja 1690-luvun savuluetteloihin on Vakkilan kohdalle merkitty yllättävän runsaasti asukkaita, mutta kun samalla vastaavalta ajalta puuttuvat tiedot muutamista pienistä naapurikylistä, on todennäköistä, että nämä kaikki on merkitty yhteen. Niinpä mainitaan siellä Olli Nakkinen (1686) - Nakkisia asui myös Kärsälässä, Yrjö Kuttilainen (1686), Sojakat, jotka kuulunevat Sunikkalaan, samoin Homaset, Koselaiset (1686–96), Juhana Rustmestar (1686–96), Kauppi Papunen (1686–96), Soppelaiset (1681, gg 2/252, –1696), Reijo Kykkänen (1691–96), Juhana Sikkinen (1696), Martti Janhunen (1696) ja Antti Mentunen (1696).

Vuonna 1728 asuivat Vakkilan kuudessa talossa Yrjö Yrjönpoika Tatti, Heikki Tuomaanpoika Pönniäinen, Antti Tuomaanpoika Vesalainen, Griska Matinpoika ja Iivana Matinpoika Jäske samaa taloa ja Matti Garasiminpoika Intke sekä Omelian livananpoika Intke. Viimeksi mainittuun taloon kuului myös Seppälä.

Talo n:o 1: Paavo Tatti 1740, Pietari Pietiäinen 1750, hänen vaimonsa 1760 ja Paavo Pietarinpoika Pietiäinen 1780.

Talo n:o 2: Risto Termonen 1740, 1750 ja 1760 sekä Tahvo Rautia 1780 yhtiömiehenään Pärttyli Ovaska.

Talo n:o 3: Antti Vesalainen 1740 ja 1750, Esajas Antinpoika Vesalainen 1760 sekä Aatami Pietiäinen yhtiömiehenään Antti Mörsky 1780. Vuonna 1818 oli talot 1, 2 ja 3 jaettu keskenään seitsemään osaan. Omistajat olivat Matti Pietiäinen, Tahvo Karppanen, Simo Heikkonen, lukkari Aatami Kähäri, Matti Mörsky, Tuomas Pietiäinen ja Antti Mörsky.

Talo n:o 4: Greska Jääskeläinen 1740, Simo Jääskeläinen yhtiömiehineen 1750, Elias Jääskeläinen 1760, Iivana Jääskeläinen 1780 sekä 1818 Ignati Jäske, Iivana Jäske, Maihaila Jäske ja Vasili Jäske, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 5: Simo Simonpoika 1740, Simo Matinpoika Intke 1750 ja 1760, Andrei Simonpoika Intke 1780 sekä 1818 Iivana, Tahvo, Timofei ja Andrei Intke, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 6: Omelian Intke 1740, Simo Omelianinpoika 1750 yhtiömiehineen, Iivana Omelianinpojan vaimo yhtiömiehineen 1760 sekä Iivana Omelianinpoika yhtiömiehineen 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan Jaakko Jemeljanoffin, Oleksei Borovikoffin ja Matvei Borovikoffin kesken.

Palkealan kolmea taloa asuivat 1613 Tuomas Törö, Lauri Mälkiä (v:een 1616) ja Antti Ahtiainen. Knuut Törö muutti Metsäpirtin Sumentkaan 1640. Ahtiainen oli tullut Huttulasta. Heikki Ahtiainen muutti Kaskaalaan (1638). Petri ja Levoska Lausunen viljelivät kahta pientä taloa 1616. Laususista tuli sitten kylän valtasukuja. Suurin osa suvusta siirtyi nälkävuosina Venäjälle. Vuonna 1696 mainitaan Venäjälle muuttaneiksi Iivana, Gaure, Lauri, Kyyrä, Timoska, Maksim ja toinen Iivana Lausunen. Kaksi Laususta jäi silloin vielä asumaan kylään.

Vuosisadan keskivälin ja loppupuolen asukkaita olivat: Pietari Erkinpoika (1631), Lauri Erkinpoika (1631–41), sitten Tuomas Laurinpoika (1645–51), Simo Laurinpoika (1646–51), Olli Laurinpoika (1686–96), Tuomas Paajanen (1631–51), Tahvo Papunen (1631), joka oli tullut Lapinlahdelta ja muutti Inkeriin (1638), Jaakko Papunen (1638–51), Yrjö Kiippa (1638–41), Samuska Petroff (1640–45), Kuisma Ivanoff (1642–45, Rt 1642, gg 11), Antti Karjalainen (1646–51), Reijo Pöllä (1686–96), Muukkokset (1686–96), Nype-löt (1686–91), Pärttyli Veijalainen (1691) ja Heikki Eskonpoika (1691–96). Vuonna 1638 kylässä asuneesta Martti Hännikäisestä tuli Palkealan Hännikäisten kantaisä. Suku oli 1690-luvulla Laususten Jälkeen kylän väkirik-kaimpia. Termosista asui ensimmäisenä Palkealassa todennäköisesti Raudun-kylältä muuttanut Matti Termonen (1645). Junnit ja Ontroset asuivat Palkea-

lassa ainakin 1680-luvulta lähtien. Pärtyyli Junni ja Iivana Ontronen mainitaan kumpikin 1686. Saattaa olla, että Ontrosia on asunut siellä jo paljon kauemmin, vaikkei heitä maakirjassa mainita. Erään oikeudenkäynnin yhteydessä mainitaan Iivana Ontronen (Ontrianen) Palkealasta jo 1635 (gg 1/153).

Vuonna 1728 oli kylässä kahdeksan taloa. Silloin asuivat siellä Gabriel Pietarinpoika Laitinen, Taneli Pietarinpoika Lari, Feodor Mikitanpoika Timoska yhdessä Jaakko Mikitanpoika Timoskan kanssa, Simo Sidoroff, Iivana Sidoroff ja Mikkeli Martinpoika Karvinen yhdessä, Yrjö Pietarinpoika Termonen, Filip Yrjönpoika Junni ja Heikki Pietarinpoika Hännikäinen.

Talo n:o 1: Pietari Gabrielinpoika Laitinen 1740, 1750 ja 1760, Matti Nännimäinen yhtiömiehenään Pietari Laitinen 1780. Vuonna 1818 omisti osan talosta Pietari Laitinen ja osan Salomon Sappinen.

Talo n:o 2: Paavo Taavetinpoika Lari 1740, 1750 ja 1760, Oleksei Jakoleff 1780 sekä 1818 Taavetti Kuoppa, Paavo Sonni ja Jaakko Laitinen, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 3: Jaakko Mikitoff 1740, Timofei Jaakonpoika 1750 ja 1760, Matti Pulakka veljineen 1780 ja 1818 Jegor Sidoroff, Kirila Pahomoff ja Aleksander Petroff, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 4: Samuli Ivanov yhtiömiehenään Mikkeli Karvanen 1740, Samuli Sidoroff 1750, Iivana Sidoroff 1760, Jaakko Sidoroff 1780 sekä 1818 Mikkeli Selonen, Pietari Sidoroff ja Yrjö Karvanen, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 5: Todennäköisesti Timofei Sidoroff 1740, Iivana Sidoroff 1750 ja hänen vaimonsa 1760, Jaakko Sidoroff 1780 ja 1818 Aleksander Sidoroff, Vasili Grigorjeff ja Jefim Maksimoff, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 6: Yrjö Laurinpoika Termonen 1740 ja 1750, Pietari Termonen 1760, Samuli Tiainen (?) 1780 ja Antti Moilainen (Målain), Antti Hohtari ja Taavetti Onttonen (Anttonen) 1818. Talo oli silloin jaettu kolmeen osaan.

Talo n:o 7: Yrjö Junni 1740, Antti Simonpoika Junni 1750 ja 1760, Juhana Junni 1780 sekä 1818 Aatami Hännikäinen, Simo Junni ja Vilppu Mihailoff, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 8: Heikki Hännikäinen, Heikki Mikkelinpoika (Mäkeläinen) ja Yrjö Ahokas 1740, Mikkeli Heikinpoika Mäkeläinen 1750 ja 1760, Matti Hännikäinen 1780 sekä Iisakki Hännikäinen, Juhana Ahokas ja Paavo Ahokas 1818. Tila oli silloin jaettu kolmeen osaan.

Sirkiänsaarella oli 1613 kolme taloa, joita asuivat Heikki Orava, Ilja Ryssä ja Jons Koukonen (Koucko, v:een 1616). Oravista tuli kylän pysyviä asukkaita ja Iljan sukukin asui siellä ainakin 1690-luvulle asti. Samoin asuivat Hyttiset, joista ensimmäinen oli Erkki nimeltään, vuodesta 1616 alkaen vuosisadan loppuun (1696). Lyhytaikaisia asukkaita olivat Sirkiänsaa-

ressa Pyyköt (1617–51), Yrjö Hentunen (1617), Oakset (1616–51), Yrjö Savolainen (1686), Hongat (1686–96), Koselaiset (1686–96) ja Tapiot (1686–96). Sorvarit (Sorvalit) olivat tulleet kylään 1645 ja Miina Vasilioff 1686.

Vuonna 1728 oli kylässä kahdeksan taloa. Niissä asuivat Benjamin Simonpoika Orava, Mikkeli Yrjönpoika Orava, Antti Yrjönpoika Orava, Elias Samuelinpoika Liikonen, Abraham Reijonpoika Sorvari, Gabriel Mihailoff ja Matti Vasilioff yhdessä sekä Esko Tapion talossa Paavo Paavonpoika Lankinen. Antti Honkasen talo oli autiona. Sitä viljelivät muutamat saman kylän asukkaat.

Talo n:o 1: Martti Simonpoika (Tattari) 1740, Martti Martinpoika Tattari 1750 ja 1760, Juhana Martinpoika Tattari 1780 sekä 1818 Matti Tattari, Matti Pietiäinen ja Simo Tattari, joiden kesken talo oli jaettu. Pietiäinen asui itse kuitenkin samassa kylässä talossa n:o 5.

Talo n:o 2: Mikkeli Orava 1740, Matti Mikkelinpoika Orava 1750 ja 1760 sekä Martti Orava 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan Tahvo Oravan, Paavo Paussun ja Juhana Hyyrisen kesken.

Talo n:o 3: Antti Orava 1740, Juhana Antinpoika Orava 1750 ja 1760, Benjamin Orava 1780 sekä Yrjö Orava ja Konstantin Jestrebov, joiden kesken talo oli jaettu 1818.

Talo n:o 4: Todennäköisesti Yrjö Harvonen 1740, Juhana Velling yhtiömiehenään Risto Kekäläinen 1750, Sipi Hyyrinen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Matti Nuijan, Paavo Kekäläisen ja Ilja Sorvarin kesken.

Talo n:o 5: Lauri Sorvari 1740, Vilppu Sorvari 1750, Lauri Sorvari 1760 sekä Nikof. Sorvari 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Ilja Sorvarin, Pietari Sorvarin ja Matti Pietiäisen kesken. Ilja asui n:ossa 4.

Talo n:o 6: Yrjö Yrjönpoika Kiuru 1740 ja 1750, Matti Kiuru 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu viiteen osaan Tahvo Kiurun, Aatami Kiurun, Yrjö Pietiäisen, Aleksei Malaskan ja Antti Suikkasen kesken.

Talo n:o 7: Antti Pärnänen 1750, Samuli Arkitoff 1760, Kirila Arkitoff 1780 sekä 1818 Pietari Sorvari ja Antti Suikkanen, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 8: Heikki Samulinpoika Liihonen 1740 ja 1750, Yrjö Liihonen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Juho Oravan ja Iivana Sorvarin kesken.

Raasuli mainitaan 1590-luvun alussa Kausemäen nimellä. Sitten nimi muuttui Prasunaksi. Vuonna 1613 kylässä oli kahdeksan taloa. Niistä asui kolmessa Nuijia, jotka jo 1590-luvulla olivat asettuneet kylään. Nuijat ovat ilmeisesti alun pitäen asuneet Raasulin mäen alla Nuijalassa, joka on saanut asukkaista nimensäkin. 1630-luvulta lähtien Nuijat mainitaankin Nuijalan asukkaina. Heitä eli siellä ainakin vuosisadan puoliväliin asti. Myöhemmin

tavataan Nuijia populeina muissa kylissä. Muut vuoden 1613 eläjät olivat Airikka Mehkänen, Lauri Loma (v:een 1617) Tuomas Parjunen (Parvinen, v:een 1615), Lauri Montonen ja Mäki Olli (v:een 1617). Montosia ja Mehkäsiä asui kylässä vuosisadan puoliväliin. Viimeksi mainitut muuttivat sitten Suvenmäelle. Lomia muutti Vepsaan ja Haukkalaan.

Vuonna 1631 olivat kylään asettuneet Matti Huitti ja Matti Solja. Huitit asuivat siellä vuosisadan puoliväliin (1651), mutta Soljan talo oli jätetty köyhyyden takia jo 1638. Suku näyttää muuttaneen sitten Leinikylään, mutta silloin siitä käytetään Selosten nimeä. Eräässä yhteydessä mainitaan Raasulissa Knuut Selonen vielä 1704 (gg 23/79).

Lyhytaikaisina asukkaina mainitaan edelleen Reijo Kaupinpoika (1641–45), Paavali Mullikka (1646–51), myöhemmin oli Mullikoita Raudunkylässä, Taneli Savolainen (1646–51), Pietari Jurmalainen (1646–51), Jaakko Turiaisen (1646–96), Kelliöstä tulleet Sokiaiset (1686–96), Palkealasta tulleet Karjalaiset (1686–96), Venäläiset (1686–96), jotka todennäköisesti Kärsälän ja Nuijalan kautta siirtyivät kylään, Juhana Punta (1686), Martti Inkinen (1691–96), Matti Ropponen (1690-luvun alussa) ja Lauri Pirhonen (1690-luvun alussa). Puusniekka mainitaan ensimmäisen kerran 1686.

Isovihan jälkeen kylässä oli vain neljä taloa. Ropposen ja Pirhosen talon oli 1727 ottanut viljelykseen Pietari Matinpoika Mustonen. Sokiaisen talo oli Reijo Juhananpoika Nahkurin omistuksessa. Matti Matinpoika Puusniekka viljeli edelleen Puusniekkain tilaa. Turiaisten talo oli täysin autiona.

Talo n:o 1: Pietari Mustonen yhtiömiehineen 1740, Risto Martinpoika Taikina yhtiömiehenään Pietari Laurinpoika Piiparinen 1750, Tahvo Taikina 1760 ja hänen vaimonsa 1780, jolloin talo on merkitty autioksi. Vuonna 1818 tila oli jaettu neljään osaan, joista yhtä viljeli lahjoitusmaan omistaja. Muut omistajat olivat: Yrjö Paakkinen, Tuomas Näränen ja Pietari Näränen.

Talo n:o 2: Jaakko Nahkuri yhtiömiehenään Liukkonen 1740, Heikki Juhananpoika Liukkonen yhtiömiehineen 1750 ja Pietari Liukkonen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 omisti puolet talosta Taavetti Pekki ja puolet Pietari Naappi.

Talo n:o 3: Matti Puusniekka 1740, Matti Matinpoika Puusniekka 1750 ja 1760, Niilo Puusniekka 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan Niilo Puusniekan, Tuomas Näräsen ja Andrei Intken kesken.

Talo n:o 4: Tuomas Tuomaanpoika Virtanen 1750, Yrjö Virtanen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talon omistivat Matti Naappi, Antti Naappi ja Simo Virtanen, joiden kesken se oli jaettu.

Liippuan uuden asutusvaiheen olivat 1613 panneet alulle Lauri Huuska ja Pitkä Maunu (Longa Måns). Huuskat asuivat kylässä ainakin vuoteen 1638, mutta muuttivat sitten Raudunkylälle (Vssadaan). Muutamaa vuotta myö-

hemmin oli Pitkän Maununkin talo jätetty köyhyyden takia. Mikkeli Kirjonen asui Liippualla ainakin 1615–17.

Tahvana Termonen asettui Liippualle 1640. Termoset asuivat kylässä sen jälkeen yhtäjaksoisesti kolme sataa vuotta. Termonen muutti Liippualle Vssadasta. Samaan aikaan Termosten kanssa tulivat Liippualle Yrjö ja Tahvana Töllikkö. Yrjö ainakin oli asunut sitä ennen Vssadassa. Töllikötkin asuivat kylässä isovihaan asti (1702, gg 21). Niilo Pöllä mainitaan Liippualla 1645–51, mutta hän on todennäköisesti asunut Savolassa, jonka kirjoilla hän sitä ennenkin on ollut vuodesta 1631. Vuosisadan loppupuolella asuivat Liippualla Puraset (1686–96), jotka olivat tulleet Miettälänmaelta, Potkelasta tulleet Myhkyrät (1686–96), Koposet (? 1686), Rähmäset (1686), Ropposet (1686), Pönniöt (1696) ja vuodesta 1691 Reijo Vanhanen. Vanhasia oli Raudussa jo ainakin 1674 (Rt 1674, gg 1).

Isovihan jälkeen Liippualla oli neljä taloa. Samuli Pärttylinpoika Termonen viljeli Termosten ja Yrjö Reijonpoika Vanhanen Vanhasten taloa. Myhkyrän ja Purasen autoista oli tehty yksi talo, jota viljeli Juhana Juhananpoika Karjalainen Kärsälästä. Töllikön ja Purasen talosta yhdistettyä taloa viljeli Antti Laurinpoika Mentunen.

Talo n:o 1: Risto Termonen 1740, Juho Yrjönpoika Termonen 1750 ja 1760, Jooseppi Termonen 1780 sekä 1818: Taavetti Termonen, Juhana Termonen ja Yrjö Termonen, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 2: Antti Montonen 1740, 1750 viljeli tilaa Heikki Antinpoika Koukonen Potkelasta, Antti Loponen 1760 ja Yrjö Loponen, edellisen veli, 1780.

Talo n:o 3: Heikki Matinpoika Kyllästinen veljineen 1740 ja 1750, Heikin vaimo 1760, Jaakko Heikinpoika Kyllästinen 1780. Jaakon omistuksessa oli vain puolet tilasta, toista puolta viljeli Yrjö Loponen (n:o 2). Vuonna 1818 oli talot n:o 2 ja 3 jaettu yhteensä kuuteen osaan seuraavien osakkaiden kesken: Heikki Loponen, Kalle Loponen, Tuomas Orava, Arvi Termonen, Paavo Loponen ja Heikki Kyllästinen.

Talo n:o 4: Yrjö Vanhanen 1740, Tuomas Yrjönpoika Vanhanen 1750 ja 1760, Jaakko Ossi yhtiömiehineen 1780 sekä 1818: Tuomas Vanhanen, Tuomas Naappi, Mikkeli Vanhanen ja Yrjö Kivi, joiden kesken tila oli jaettu.

Kärsälän kahdessa talossa asuivat 1613 Lauri Pusa ja Paavali Nypelö. Paavali Nypelö oli jo 1590-luvulla asunut Vehmaisissa. Kärsälässä hänet mainitaan viimeksi 1617. Vehmaisissa oli samaan aikaan Nypelön kanssa asunut myös Heikki Pusa, joka luultavasti on ollut Lauri Pusan isä. Laurinpoika Martti on muuttanut 1638 Kärsälästä Suomeen, niinkuin maakirjassa todetaan.

Lyhytaikaisia asukkaita oli Kärsälässäkin useita: Nikamat (1617–38), muuttivat sitten Lontilaan, Martti Lalli (1631), Esko Rejonpoika (1631), Heikki Määttänen, joka muutti Inkeriin (1638), Heikki Nuija (1638–41), Mikkeli Nuija (1686–96), Antti Venäläinen (1638–45), joka muutti Nuijalaan, Yrjö Ahtiainen (1640–41), Heikki Kuikka (1645–86), myöhemmin krouvarina Vehmaisissa (1697), Sipi Ijäs (1645–51), Juhana Solja (1645–51), muuttanut luultavasti Raasulista, Antti Rauta (1645–46), Mikkeli Antinpoika (1646) ehkä edellisen poika, Sakkolasta tulleet Laitiset vuodesta 1646 isovihaan asti, Simo Anttonen (1651), Kuutit (1651–96), Olli Päkäri (1686), Matti Viskari (1686–96) sekä Pelkoset ja Parikat vuodesta 1686. Ensimmäiset näiden sukujen edustajat olivat Heikki Parikka ja Yrjö Pelkonen. Paavo Naakkanen (Naackanen, 1682, gg 2/426) eli Peluska mainitaan vielä 1680- ja 1690-luvuilla sekä Yrjö Rasmuksenpoika 1690-luvulla.

Isovihan jälkeen kylässä oli kuusi taloa. Matti Yrjönpoika Pelkonen viljeli Pelkosten taloa ja Paavo Pietarinpoika Parikka Parikan talosta ja Peluskan autiosta muodostettua tilaa, Juhana Juhananpoika Karjalainen oli vuonna 1727 ottanut viljelykseensä Nurkan eli Pelkosen aution, Knuut Knuutinpoika Tyyskä oli ottanut yhden tilan viljelykseen 1726 ja Antti Seppänen 1728 Lauri Kuikan aution. Sutelan autio oli kokonaan viljelemättä.

Talo n:o 1: Antti Telkkinen 1740, Matti Telkkinen 1750 ja 1760, Simo Heikkinen 1780 sekä 1818 Matti Heikkinen ja Risto Karkiainen (Karkain), joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 2: Tuomas Parikka poikineen ja veljineen 1740, Heikki Parikka 1750 ja hänen vaimonsa 1760, Heikin veljen Aatamin vaimo 1780 sekä 1818 Elias Heikkinen, Paavo Parikka, Heikki Ijäs, Heikki Ossi, Tuomas Kaatranen ja Simo Kyyrö, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 3: Juhana Karjalainen 1740, hänen veljensä Kalle Karjalainen 1750, Elias Karjalainen 1760, Jaakko Hanikka yhtiömiehineen 1780 sekä leski Maria Anttonen ja Vilppu Näränen, joiden kesken tila oli jaettu 1818.

Talo n:o 4: Lauri Tyyskä 1740, Tuomas Honkanen 1750 ja 1760, Erkki Honkanen 1780. Tilan n:o 5 on todennäköisesti 1740 omistanut Matti Kyyrä. Vuonna 1750 se oli jo tilan n:o 4 kanssa yhteisviljelyksessä ja 1818 molemmat talot oli jaettu Pietari Honkasen, Tahvana Hännikäisen, Matti Honkasen ja Juhana Pekkasen kesken.

Tila n:o 6: Jaakko Sojakka veljineen 1740, Lauri Kiesiläinen 1760 ja 1780 sekä Taavetti Kiesiläinen, Paavo Pekkanen ja Yrjö Pekkanen, joiden kesken tila oli jaettu 1818. Viimeksi mainittu Yrjö Pekkanen asui itse Kopolassa ja viljeli osuuttaan sieltä käsin.

Korvenkylän, jossa 1613 oli kolme taloa, asutus (1613–17) on selvitetty Huttulan yhteydessä.

Maanselällä oli vuonna 1613 yhdeksän taloa. Kylässä asuivat silloin Pärtyyli Pennanen, Petri Tittanpoika, Keljän Olli, Tuomas Rikka, Heikki Jarma (v:een 1615), Reijo Palo (v:een 1615), Pietari Vero, Matti Seppänen (v:een 1614) ja Bogdan Iivananpoika.

Näistä Petri Tittinpoika on 1590-luvulla kylässä asuneen Titti Griskanpojan poika ja Keljän Olli saattaa olla jo 1593 kylään asettunut Olli Rytteri eli ratsumies. Ollin poika Kauppi asui Keljassa 1640-luvun puoliväliin asti. Seppäsiä asui myöhemmin Suvenmäellä ja Mäkrällä. Rikka mainitaan viimeisen kerran 1631. Bogdan Iivananpoika eli 1631 yhtiömiehenä Olli Utuisen kanssa Terolanmäellä. Kysymyksessä saattaa olla sama talo kuin 1613, mutta Terolanmäki on silloin erotettu eri kyläksi. Haapakylässä 1640–51 asunut Ivaske Bogdanoff voi olla edellä mainitun Bogdanin poika. Pennasia asui kylässä ainakin 1660-luvun loppuun. Vielä 1668 mainitaan lautamies Yrjö Pennanen (1668, gg 1). Pietari Vero näyttää 1630-luvun lopussa muuttaneen Orjansaareen ja siellä Veroja asui sitten vuosisadan puolivälin jälkeenkkin, mutta 1680-luvulla suku oli jälleen saanut lujan jalansijan Maanselällä.

Korvenkylään aikaisemmin merkitty Matti Tujunen asui Maanselällä 1615–17, Joen Pahkunen 1616–17, Niku Susi 1616–17, Olli Kulvia 1631, Antti Hiljainen 1631, joka muutti Inkeriin Pähkinälinnan lääniin ja Jöns Hyrkäs 1638, joka niin ikään muutti Tuuteriin. Jöns Mutainen (1638) jätti talonsa samanaikaisesti. Hietaset, alkuaan Hietahousut, asuivat kylässä vuodesta 1631 vuosisadan puoliväliin, Sipi Nikama 1638, Esko Reijonpoika 1640, Kyyrö Simonpoika 1645 ja Matti Sokiainen 1651. Vepsasta tullut Tuomas Tööpö asui Maanselällä vuodesta 1638 ainakin vuosisadan puoliväliin ja Homaset vuodesta 1642 vuosisadan loppuun, samoin Haukkalasta 1645 muuttaneet Laukkaset ja Wersiset vuodesta 1645.

Vuosisadan loppupuolella oli kylässä useita uusia sukuja: Siitokset (1686–96), Korpelaiset (Kopolaiset v:sta 1686), Haikokset (1686–91), Pyöttiöt (v:sta 1686), Möröt (1686–96), Sakkolasta tulleet Hutut (1686–96), Tiaiset (v:sta 1686), Pirhoset (v:sta 1686), Savolaiset (1686–96), Kontulaiset (Kontiot, 1686–96) ja Nousiaiset (1686–96).

Vuonna 1728 oli Maanselällä kymmenen taloa. Siellä asuivat Samuli Ristonpoika Vero Kurkelan talossa, Joonas Paavonpoika Neuvonen, Juhana Teittinen, Lauri Laurinpoika Rättö, Juhana Martinpoika Purdell Laukkasen (?) talossa, Pärtyyli Heikinpoika Korpelainen Versisen talossa, Heikki Paavonpoika Pekkanen Haukan (?) talossa ja Jaakko Tahvonpoika Nahkuri Hietasen autiolla. Viimeksi mainittu oli otettu viljelykseen 1726. Pennasemäkeä viljelivät puoliksi Esko Yrjönpoika Vero ja Tahvo Paavonpoika

Sojakka Vakkilasta. Tööpön autiota viljeli Oudokim Vasili Keripadasta. Pölläsen autio oli edelleen viljelemättä.

Vuonna 1740 asuivat Maanselällä veljekset Simo ja Tahvo Vero, Paavo Nevalainen, Juhana Teittinen, Lauri Rättö, koulumestari (Skuleman) Heikki, veljekset Aatami, Matti ja Juhana Purdell, Heikki Pekki ja hänen poikansa Aatami, Esko Vero ja hänen yhtiömiehensä Haajanen (?) sekä veljekset Matti ja Gabriel Nahkuri.

Talo n:o 1: Tahvo Ristonpoika Vero 1750 ja 1760, Risto Vero 1780 sekä 1818: Simo Suikkari, Pietari Uski, Tahvo Lallukka ja Antti Lallukka, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 2 ja n:o 3 kulkevat yhdessä vuodesta 1750 lähtien: Pietari Yrjönpoika Nevalainen (Neuvonen) veljineen 1750, Mikkeli Yrjönpoika Nevalainen 1760, Yrjö Nevalainen yhtiömiehineen 1780 sekä 1818: Taavetti Nevalainen, Aatami Nevalainen, Juhana Koukonen, Jaakko Haajanen ja Iivana Slatka, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 4: Lauri Laurinpoika Rättö yhtiömiehenään Lauri Pyöttiö 1750 ja 1760. Vuonna 1780 tila oli jaettu kahteen osaan, joista toisen osan omisti Lauri Pyöttiö ja toisen Kirila Arkitoffin vaimo. Jälkimmäinen talo oli mainittuna vuonna autiona ja 1818 todennäköisesti juuri tämä osa oli hovin viljelyksessä. Toinen puolikas oli 1818 jaettu edelleen kahtia Pietari Pyöttiön ja Martti Pyöttiön kesken.

Talo n:o 5: Aapeli Juhananpoika Kiiski 1750, Matti Aapelinpoika Kiiski 1760, Iivana Jelisejeff 1780 sekä 1818 Kirila Jelisejeff ja Iivana Boronikov, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 6: Urban Juhananpoika Purdell 1750, Urban Kiiski 1760, Matti Urban, todennäköisesti edellisen poika, 1780 ja Heikki Kiiski 1818.

Talo n:o 7: Samuli Haajanen 1750 ja 1760 sekä Paavo Nahkuri 1780. Vuonna 1818 oli talot n:o 7 ja 11 jaettu kolmeen osaan Jooseppi, Antti ja Heikki Nahkurin kesken.

Talo n:o 8: Pietari Matinpoika Suikkanen 1750 ja 1760, Tuomas Suikkanen 1780 ja Antti Paavonpoika Nahkuri 1818.

Talo n:o 9: Juhana Teittinen 1750, Pärttyli Sarvi 1760, Tuomas Paukku 1780 sekä Makari Pahomoff ja Mikkeli Tuhkanen, joiden kesken tila oli jaettu 1818.

Talo n:o 10: Juhana Gabrielinpoika Tuhkanen yhtiömiehineen 1750 ja 1760, Esko Tuhkanen yhtiömiehineen 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu kuuteen osaan. Omistajat olivat: Taavetti Pyöttiö, Abraham Tuhkanen, Antti Sojakka, Juhana Kuparinen, Elias Haajanen ja Pietari Ontronen.

Talo n:o 11: Matti Jaakonpoika Nahkuri veljineen 1750 ja 1760 ja Jaakko Nahkuri 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu yhdessä tilan n:o 7 kanssa.

Kurkola mainitaan eri kylänä 1613–51. Siellä asui 1613–17 Niilo Montonen ja hänen jälkeensä Yrjö Pyykkö (1631–51). Pyykön yhtiötoverina oli Olli Maununpoika (1631), mutta ainakin vuodesta 1638 lähtien heillä oli kummallakin omat talonsa. Ollin jälkeen viljeli tilaa Maunu Ollinpoika (1646–51). Todennäköisesti on näistä taloista jompikumpi se Kurkelan talo, mikä 1728 oli Samuli Veron hallussa, kuten Maanselän kylän kohdalla on mainittu.

Orjansaaressa oli vuonna 1613 seitsemän taloa. Kylässä asuivat silloin Yrjö Mutanen, Knuut Mutanen, Matti Lalli (v:een 1617), Heino Kasanen (v:een 1617), Martti Norkonen (v:een 1631), Niilo Pennanen ja Volo Miikkaili (v:een 1631). Matti Lalli sekä Pennaset olivat asuneet Orjansaaressa jo 1590-luvulla. Pennasia asui ainakin vuodesta 1613 lähtien myös Maanselällä ja Lalleja 1631 Kärsälässä, mutta myöhemmin jälleen Orjansaaressa (1638–40). Yrjö Mutanen asui kylässä vielä 1631, mutta on sitten todennäköisesti muuttanut Ristinkylään (Ristiby). Heikki Mutanen muutti Orjansaaressa Kärsälään ja sieltä Inkeriin (1638). Maanselälläkin asui Mutasia 1630-luvulla. Knuut Mutanen asui Petäjärvellä 1640–51.

Myöhemmin asuivat kylässä Sentka Petrinpoika (1617), Martti Hiiva (1617), Paavali Petroff (1631), Nikamat vuodesta 1631 vuosisadan loppuun ja Nypelöt, joita oli jo 1590-luvulla ollut Vehmaisissa, vuodesta 1638 samoin vuosisadan loppuun, Matti Pärttylinpoika (1638–42), Kopolasta tullut Risto Matinpoika (1638–51), Kärsälästä tullut Esko Reijonpoika (1638), joka siirtyi edelleen Maanselälle, Mäkrältä tulleet Torhat (1638–51), Mentuset vuodesta 1645 lähtien, Yrjö Temonen (1645–51), Paavolaiset (1686–96), Suomalaiset (1686–96), Matikaiset (1686), Haapsaaret (1686–91), Mainat (1686), Sokiaiset (1686), Korkkiset (1686–96), Kukkokset (1686), Pönniöt (1691–96), Kesoset (1691–96), Luotoset (1691–96), Lierit (1691–96), Karjalaiset (1691–96) ja Kuusselit (Käusel, 1691–96).

Isovihan jälkeen oli kylässä 1728 kahdeksan taloa. Silloin siellä asuivat Pietari Tuomaanpoika Tonteri, Niilo Laurinpoika Näränen, Sipi Hannunpoika Pastinen, Matti Antinpoika Jantunen, Matti Juhonpoika Koukonen, Juhana Tuomaanpoika Vero, Antti Laurinpoika Mentunen ja Tuomas Pietarinpoika Mentunen.

Talo n:o 1: Pietari Pietarinpoika Tonteri veljineen 1740, 1750 ja 1760, Abraham Tukia yhtiömiehineen 1780 sekä 1818 Kalle Tukia, Olli Karvanen, Mikkeli Naappi, Aatami Kyyrä ja Juhana Huuhka, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 2: Niilo Näränen 1740, Antti Niilonpoika Näränen 1750 ja 1760, Heikki Naappi 1780 sekä Tuomas Naappi ja Martti Pekkanen, joiden kesken talo oli jaettu 1818.

Talo n:o 3: Lauri Näränen yhtiömiehenään Mooses Kerminen 1750, Juhana Näräsen vaimo yhtiömiehineen 1760 ja Lauri Ontronen yhtiömiehineen 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu Simo Paakkisen, Tuomas Jantusen ja Mikkeli Kuisman kesken.

Talo n:o 4: Antti Jantunen 1740, Juhana Jantunen, edellisen veli, 1750 ja 1760 sekä Pietari Jantunen yhtiömiehineen 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Paavo Jantusen, Juho Näräsen, Gabriel Huuhkan, Juhana Jantusen ja Juhana Tyyskän kesken.

Talo n:o 5: Simo Juhananpoika ja Tuomas Kurki 1740, Juhana Matinpöika Koukonen 1750, Juhana Koukosen vaimo 1760, Pietari Koukonen yhtiömiehineen 1780 sekä Heikki Koukonen, Mikkeli Puikkonen, Esko Näränen ja Tuomas Partanen 1818. Talo oli viimeksi mainittuna vuonna jaettu neljään osaan.

Talo n:o 6: Pietari Juhananpoika Vero 1740, 1750 ja 1760, Antti Jantunen 1780 sekä 1818 Matti Jantunen, Tahvo Jantunen, Juhana Jantunen ja Juhana Pekkanen, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 7: Tuomas Montonen 1740, Tuomas Antinpoika Mentu (varmaan sama mies) 1750, Pietari Mentu 1760, Juhana Huuhka yhtiömiehineen 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu kuuteen osaan. Yhtä osaa viljeli Antti Mentu Haapakylästä (n:o 2). Muut omistajat olivat: Abraham Tukia, Mikkeli Kapli, joka asui Valkjärven pitäjässä, Tahvo Jantunen, samasta kylästä n:o 6, Pietari Mentu ja Antti Mentu.

Talo n:o 8: Tuomas Pietarinpoika Mentu yhtiömiehineen 1740 ja 1750, Tuomas Antinpoika 1760 ja Pietari Mentu 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu viiteen osaan Antti Huuhkan, Tahvo Huuhkan, Aatami Huuhkan, Antti Tuomaanpoika Mennun ja Kalle Mennun kesken.

Mäkrällä oli vuonna 1613 seitsemän taloa. Kylässä asuivat Lauri Neuvonen, Mikkeli Erkinpoika, Olli Neuvonen, Knuut Neuvonen, Olli Kolitsa, Jons Kolitsa ja Simo Torha (Torska). Näistä ei kukaan näytä asuneen Mäkrällä 1590-luvulla. Silloin Mäkrällä asuneet Virsut elivät 1613–17 Leinikylässä.

Neuvokset olivat tulleet Rautuun Pyhäjärveltä. Olli Neuvonen mainitaan 1592–93 Pyhäjärvellä ja 1613–31 Mäkrällä. Neuvosia asui kylässä vuosisadan loppuun asti ja heidän hallussaan oli useita taloja. Sukua muutti sekä Haapakylään että Maanselälle, jossa suku säilyi yli isovihan. Kolitsoja asui Mäkrällä ainakin vuosisadan puoliväliin asti. Samaa sukua tavataan lyhyen aikaa Raudunkylässä (1613–17) ja 1630-luvulta lähtien Sakkolan Petäjärvellä (1638). Vuosisadan puoliväliin asti asuivat kylässä niin ikään Mikkeli Erkinpojan jälkeläiset. Torhat olivat ilmeisesti palanneet kylään venäläiskautena

ennen vuotta 1613. Todennäköistä on, että kysymyksessä oli vanha pajarisku, sillä 1646 on Simo Torhan nimen perään merkitty sana »pajari» (bajar). Vuosisadan lopussa Torhilla oli kylässä kolme taloa. Iivana Torha muutti 1630-luvulla Orjansaareen ja sielläkin sukua eli yli vuosisadan puolivälin.

Pietari Nousiainen mainitaan Mäkrällä 1631. Nousiaisia asui vuosisadan lopulla Maanselällä. Fadiska Petroff oli 1640 asettunut Mäkrälle. Hänen jälkeläisiään olivat varmaan vuosisadan lopulla siellä populeina eläneet Vatut tai Vatiskat. Vuosisadan loppupuolella asui Mäkrällä useita uusia sukuja: Martikaiset (1686–96), jotka vuodesta 1641 olivat eläneet Huuhdissa, Sakkolan puolelta muuttaneet Pappiset (1686–96), Huuskat (1686), Kyyrät, joita asui useissa kylissä ja isovihan jälkeen Luukkolanmäellä, Sepät tai Seppäset, Korkkiset, Nokire’et (1691), Sokiaiset, Reijo Huotaripoika ja Paavo Nihti (1696). Heikki Sokiainen oli aikaisemmin asunut Orjansaarella. Hän oli toiminut mm. hovin kymmeniekkana. Nokireki oli muuttanut Mäkrälle Pyhäjärveltä, mutta jo 1696 hän oli karannut kylästä. Karannut oli myös Hannu Seppä ja autioina olivat 1696 mm. Kyyröjen kaksi taloa sekä Korkkisen, Sokiaisen ja Jaakko Torhan talot.

Isovihan jälkeen vuonna 1728 oli kylässä kahdeksan taloa. Mäkrällä asuivat silloin Antti Ollinpoika Ihalainen, Yrjö Antinpoika Jääskeläinen, Yrjö Matinpoika Pekki, Matti Martinpoika Antriainen, Matti Laurinpoika Puikkonen, Antti Juhananpoika Pellinen ja Juhana Juhananpoika Valkki (Valkonen?). Täysin hylättynä oli vielä Lehtosen autio. - Olli Ihalainen mainitaan jo eräässä yhteydessä Mäkrällä 1684 (gg 3/146), vaikkei häntä mainitakaan 1680- ja 1690-lukujen savuluetteloissa.

Talo n:o 1: Antti Ollinpoika Ihalainen 1740 ja 1750, Tuomas Antinpoika Ihalainen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu kahdeksaan osaan. Omistajat olivat: Simo Ihalainen, Gabriel Ihalainen, Paavo Ihalainen, Knuut Ihalainen, Martti Ihalainen, Knuut Ihalainen nuorempi, Yrjö Ihalainen ja Simo Puranen.

Talo n:o 2: Yrjö Jääskeläinen 1740, Juhana Yrjönpoika Jääskeläinen 1750, Antti Yrjönpoika Jääskeläinen 1760 ja 1780 sekä 1818: Antti Jääskeläinen, Juhana Ihalainen, Aatami Muukka ja Aatami Ihalainen, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 3: Juho Luukkainen ja Kalle Pekki 1740, Pietari Pekki 1750 ja 1760 yhtiömiehenään Pietari Kukkonen, Antti Pekki yhtiömiehenään Tuomas Kukkonen 1780 ja 1818: Tahvana Kiiski, Paavo Kukko(nen), Juhana Kukko(nen), Juhana Pekki ja Matti Pekki, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 4: Matti Martinpoika Ontronen 1740 ja 1750, Pietari Matinpoika Ontronen 1760 yhtiömiehineen ja Juhana Jurvanen yhtiömiehineen 1780 sekä 1818, jolloin tila oli jaettu yhdeksään osaan: Yrjö Konna, Antti Ontronen,

Juhana Paukku, Aatami Ontronen, Simo Paukku, Heikki Ontronen, Samuli Kuronen, Elias Taponen ja Mikkeli Jelisejeff.

Talo n:o 5 (1 3/8 aat): Pietari Puikkonen ja Pietari Kukkonen 1740, Pietari Kukkosen vaimo 1750 ja Mikkeli Puikkonen yhtiömiehinään 1760. Vuonna 1780 tila oli jaettu kolmeen osaan, joista yhden omisti Mikkeli Niukkanen yhtiömiehenään Antti Kosonen, toisen saman kylän talo n:o 3 ja kolmannen Heikki Kyyrän leski yhtiömiehenään Tahvo Kyyrä. Vuonna 1818 tila oli jaettu seitsemään osaan ja suurin osuus (55/96 aateria) oli hovin viljelyksessä. Muiden osien omistajat olivat: Antti Kosonen, Tahvo Leppänen, Martti Kopperoinen, Tahvo Svil, Matti Sumsa ja Pietari Kyyrä.

Talo n:o 6: Todennäköisesti Paavo Tamma 1740, Pietari Pietarinpoika Suutari 1750 ja 1760, Jooseppi Pekki yhtiömiehenään Simo Suutari 1780 ja 1818: Martti Pekki, Juhana Pekki, Erkki Kaskinen ja Simo Sutelainen, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 7: Todennäköisesti Antti Pellinen 1740, Juhana Mikkelinpoika Pärssinen (Purssin) 1750, Tuomas Rättö yhtiömiehenään Mikkeli Kuronen 1760 ja Juhana Kuronen 1780. Vuonna 1818 tila oli jaettu yhdeksään osaan. Niistä kuului yksi osa Yrjö ja yksi osa Knuut Ihalaiselle, jotka asuivat talossa n:o 1. Muut omistajat olivat: Aabraham Tukia, Pietari Kuronen, Pietari Kuronen (toinen), Feodor Jelisejeff, Mihail Jelisejeff, Knuut Vero ja Aatami Turkki(nen).

Talo n:o 8: Juhana Munukka ja Juhana Valkonen 1740, Juhana Valkonen yhtiömiehenään Mikkeli Hoikka 1750, Yrjö Karjalainen yhtiömiehenään Yrjö Kuronen 1760, Antti Kuronen yhtiömiehinään 1780 ja 1818: Brusius Kuronen, Tuomas Kuronen, Antti Vero, Aatami Kuronen, Pietari Hanninen ja Aleksei Ivanov, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 9: Tahvo Joosepinpoika Pekki 1740. Vuonna 1750 tilaa viljelivät Leinikylän talot 4 ja 5 ja 1760 se oli otettu hoville.

Haapakylän kolmea taloa viljelivät vuonna 1613 Pärtyyli Kuusseli, Hilippa Vaskenpoika ja Ilja Overkinpoika (Owerkeress. v:een 1631). Heistä ei ketään mainita 1590-luvulla. Kylän asukkaat olivat suurimmaksi osaksi kreikkalaiskatolisia, toisin sanoen paikkakunnan alkuperäistä kantaväestöä ja heidät on merkitty kirjoihin useimmiten vain isän nimen mukaan, joten sukujen jatkuvuutta on vaikea seurata silloin, milloin asiakirjoihin on jäänyt pitkiä aukkopaiikkoja.

Pärtyyli Kuusseli mainitaan vielä 1638. Vuonna 1645 on Vaska Kuusseli jättänyt talonsa köyhyyden takia. Myöhemmin on sukua asunut Orjansaaresa. Vuonna 1614 on kylään tullut Vaska Prokonpoika (1614–51) ja 1615 Esko Juvakka (1615–17). Vaska oli 1631 yhtiömiehenä samassa talossa Ivaska Filipoffin ja Ilja Overkinpojan kanssa, mutta myöhemmin he hallitsivat eri

taloja. Ivaska Filipoff on varmaan Hilippa Vaskenpojan poika ja sama henkilö kuin 1638–42 mainittu Vaska Vääräpää. Vuonna 1631 oli Haapakylään tullut Petäjärveltä Pietari Tatti sekä 1638 Iivana Ertonpoika, Sinke Antipoff ja Mäkrältä Knuut Neuvonen (1631–51). Kliima Iivananpoika, joka mainitaan vuosisadan lopulla (1686–91) oli todennäköisesti Iivana Ertonpojan poika. Vuonna 1640 kylään asettunut Iivana Bogdanoff lienee ollut Terolanmäellä asuneen Bogdan Ivanoffin poika. Iivana eli Haapakylässä vuosisadan loppuun. Simo Pirhonen mainitaan vain 1640. Hän oli kai tullut Leinikylästä. Lauri Simonpoika (1645–51) lienee sama henkilö kuin vuosisadan lopulla esiintyvä Sumsa, sillä 1674 mainitaan lautamiehenä (gg 1) Lauri Simonpoika Sumpsa. Sumsat elivät Haapakylässä yli isovihan. Edelleen asuivat kylässä Jaakko Sotku (1645–51), Kyyrät (1686–96), Korkkiset (1686–96) ja Piispat (1686–96).

Vuonna 1728 Haapakylässä oli kolme taloa, Pietari Filipinpoika Pusan, Pärtyyli Heikinpoika Paukun ja Filip Paavonpoika Sumsan.

Talo n:o 1: Juhana Pusa 1740, Vilppu Pietarinpoika Pusan vaimo ja isännän velipuoli Juhana 1750, Juhana Laurinpoika 1760, Paavo Juhananpoika 1780 sekä 1818: Juhana Sumsa, Simo Ihalainen, Knuut Sumsa, Juhana Sumsa, Pärtyyli Hohtari ja Simo Paukku.

Talo n:o 2: veljekset Heikki Mikkelinpoika ja Samuli Mikkelinpoika 1740, Heikki Pärtyylinpoika Paukku ja veli Pietari sekä yhtiömiehen Juhana Antinpoika Uskin vaimo 1750, Heikki Paukku ja veljet Pietari ja Antti sekä yhtiömies Maunu Tepponen 1760, Heikki Paukku 1780 ja hänen poikansa Pärtyyli ja Simo sekä yhtiömiehet Antti ja Maunu Tepponen, Pärtyyli Uski sekä Juhana ja Antti 1780 ja 1818: Pietari Paukku, Simo Paukku, Taavetti Tepponen, Antti Mentu, Paavo Uski. Pärtyyli Uski, sekä leski Maria Uski. Tila oli jaettu seitsemään osaan.

Talo n:o 3: Simo Sumsa ja hänen veljensä Juhana 1740, Simo Sumsan leski sekä veljet Juhana ja Tuomas 1750, Juhana Vilpunpoika sekä veljenpojat Tuomas ja Juhana 1760, Tuomas Sumsa sekä veljet Juhana, Aatami ja Knuut ja yhtiömies Vilppu Sumsa 1780 ja 1818 talo oli jaettu kuuteen osaan: Abraham Sumsa, Knuut Sumsa, Juhana Sumsa, Tuomas Pietarinpoika Sumsa, leski Liisa Jantunen ja Taavetti Tepponen.

Keripadassakaan ei 1613 elänyt enää ketään 1590-luvun asukkaita. Kylässä asui silloin kahdessa talossa kreikanuskoisia karjalaisia, mahdollisesti kylän aikaisempaa väestöä: Vaske Orjanpoika (1613–31) ja Danila Ryssä (1613–17). Sama Vaske tavataan myöhemmin Terolanmäellä (1638) ja Potkelassa (1640). Vuosina 1615–17 kylässä oli neljä taloa ja uusina isäntinä mainitaan silloin Mikitta Romanoff ja Jaakko Ryssä (1615–17). Mikitta eli vielä 1645. Hänen poikiaan olivat Ivaska Mikitin ja Iivana Mikitin, jotka

molemmat mainitaan vielä 1686. Samaa sukua asui kylässä vielä seuraavallakin vuosikymmenellä.

Vuonna 1728 asuivat kylän toista taloa Iivana Jelisejeff ja Nikolai Ientsew (?) yhdessä ja toista Oudokim Vasiljeff. - Toisessa kohdassa maakirjassa mainitaan näiden lisäksi Leinikylän-Keripadan kylässä Kinnarinmaan eli Filipolan autio, jonka Pietari Pekkanen oli 1728 ottanut viljelykseensä.

Talo n:o 1: Tuomas Eliaanpoika ja hänen poikansa Pietari ja yhtiömies Vasili 1740, isäntä itse oli kuollut jo 1750, Yrjö Eliaanpoika ja hänen veljensä Pietari sekä yhtiömiehenä Matti Vasilinpoika 1760, Iivana Eliaanpoika (Elisef) sekä hänen veljensä Gregor ja Garasim ynnä yhtiömies Matti 1780 ja 1818: Mina Jegoroff, edellä mainitun Gregorin poika, Pietari Garasimoff Jelisejeff ja Aleksei Iivananpoika Vaskelainen, joiden kolmen kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 2: Aleksander Oudokimo yhtiömiehineen 1740, 1750 ja 1760, Iivana Vaskelainen yhtiömiehineen 1780 ja 1818: Matti Loponen, jonka isä Antti oli ollut Vaskelaisen yhtiömiehenä, Ignati Andrejev, Feodor Ivanov, Tahvana Ivanov, Paavo Intke ja leski Matrona Jevdokimova. Tila oli jaettu kuuteen osaan. Suurin osuus oli Matti Loposella.

Vuosina 1750 ja 1760 on Keripataan merkitty myös kolmas talo. Sen omistajana mainitaan Tuomas Sokka. Vuonna 1780 tämä talo on merkitty erilleen muusta Keripadan kylästä ja sen omistajana on silloin Matti Leppänen. Tämä on sama talo, mikä vuonna 1818 on merkitty kuuluvaksi Suurenhusun eli Keripadan kylään. Tämä talo oli kylän ulkopuolisia omistuksia ja sijaitsi siis Maanselällä. Talo oli 1818 jaettu jo viiteen osaan. Omistajat olivat: Tuomas Leppänen, Gabriel Leppänen, Tuomas Nahkuri, Aatami Leppänen ja Yrjö Pekkanen.

Leinikylässä oli 1613 kahdeksan taloa. Niiden isäntinä olivat Klemetti Jauhoppää, Matti Koljonen, Jaakko Makkonen, Lauri Virsu, Martti Virsu, Ludian Ryssä, Siiran Mikko ja Hannu Halkko. Koljokset ovat todennäköisesti tulleet kylään Pyhäjärven kautta. Jauhoppäitä asui myös 1600-luvun alussa Pyhäjärvellä. Virsuja oli Mäkrällä jo 1590-luvulla. Suku on lähtöisin Muolaasta. Jauhoppäät asuivat Leinikylässä vielä 1631 ja Koljokset vuosisadan puoliväliin asti, mutta muut edellä luetelluista suvuista siirtyivät pois jo 1610-luvulla.

Vuonna 1616 muutti Leinikylään Vehmaisissa jo 1590-luvulla asunut Matti Pirhonen. Pirhosia eli sitten kylässä vuosisadan loppuun asti. Heitä muutti myös Haapakylään, Raudunkylään, Maanselälle ja Raasuliin. Sipi Ihalainen mainitaan 1631. Ihalaisia oli aikaisemmin asunut mm. Sakkolassa. Edelleen mainitaan Martti Mikkelinpoika (1640–51) ja varmaan hänen poikansa Risto Martinpoika (1686–96) ja Antti Martinpoika (k. 1696) Raasulista

tulleet Seloset (Soljat) vuodesta 1645 isovihaan asti (1705, gg 24/112), Risto Matinpoika Vaske (1686), Pietari Laihanen (1691–96) sekä Kyyrät vuodesta 1686 lähtien. Mutta viimeksi mainitut lienevät jo silloin asuneet Luukkolanmäellä, jossa he elivät isovihan jälkeenkin. Sakkolan Riiskasta kotoisin ollut Pärtyyli Myyrä muutti 1697 Leinikylään naituaan Heikki Selosen lesken (1697, gg 16/132).

Vuonna 1728 asuivat Leinikylän viidessä talossa Taavetti Kallenpoika Lenssu, Niilo Martinpoika Leppänen, Paavo Pärtylinpoika Tukia, Juhana Juhananpoika Nahkuri ja Yrjö Yrjönpoika Kuronen.

Talo n:o 1: Taavetti Lenssu 1740, Tuomas Juhananpoika Selonen 1750 ja 1760, Taavetti Selosen, Tuomaan veljen vaimo ja Tuomaan veljet 1780.

Talo n:o 2: Tuomas Antinpoika Laukkanen 1740, 1750 ja 1760. Vuonna 1780 tila oli hovin viljelyksessä.

Talo n:o 3: Abraham Antinpoika Tukia yhtiömiehineen 1740, 1750 ja 1760. Vuonna 1780 tila oli hovin viljelyksessä.

Talo n:o 4: Juhana Juhananpoika Nahkuri yhtiömiehineen 1740 ja 1750 sekä Kalle Loponen veljineen ja yhtiömiehineen 1760. Vuonna 1780 tila oli hovin viljelyksessä.

Talo n:o 5: Tuomas Kuronen veljineen ja yhtiömiehineen 1740 ja 1750. Vuonna 1760 tila oli otettu jo hovin viljelykseen.

Vuonna 1818 Leinikylässä oli hovin hallussa 3 1/2, aateria. Talonpoikais-tiloja siellä oli neljä, Matti Jaakonpoika Kyyrän, Aatami Kyyrän, Matti Mikkelinpoika Kyyrän ja Tuomas Mennun. Viimeksi mainittu tila oli 1/2 ja toiset 1/8, aaterin suuruisia.

Vehmaisten kylä on vuosina 1613–14 merkitty kuuluvaksi Sakkolaan, mutta vuodesta 1615 lukien se on palautettu Raudun yhteyteen. Vehmaisissa oli 1613 kuusi taloa. Kylässä asuivat Antti Tähkäpää, Pärtyyli Nypelö, Jons Tiainen, Jons Töllikkö, Matti Töllikkö ja Yrjö Töllikkö. 1590-luvulla kylässä asuneet Pusat ja Pirhoset olivat jo muuttaneet muualle. Pusan sukua asui 1613 Kärsälässä ja myöhemmin Korleella. Pirhonen oli muuttanut Leinikylään. Tölliköt olivat niin ikään jo 1590 asettuneet Vehmaisiin. He elivät siellä 1680-luvulle asti. Tölliköitä muutti myös Raudunkylälle ja Liippualle. Jos Antti Eskonpoika on Antti Tähkäpään isä, niin silloin Tähkäpäänkin suku on tullut Vehmaisiin jo 1590. Tähkäpää asuivat kylässä yli isovihan. Heitä muutti myös Sakkolan Petäjärvelle. Tiaiset asuivat Vehmaisissa 1690-luvulle. Tiaisia siirtyi Kuninkaanselälle ja Maanselälle. Nypelöt olivat kylän asukkaina vuodesta 1591 1600-luvun puoliväliin. Sukua muutti Kärsälään, Potkeleen, Orjansaareen, Mäkrälle ja Palkealaan ja sieltä edelleen Inkeriin (1686, gg 51184) ja Sakkolan Petäjärvelle.

Vuonna 1614 Vehmaisiiin asettuivat Matti Lieri, Pärttyli Melkko ja Kalina Madvejeff (1614–17). Lierit asuivat kylässä yli isovihan ja Melkot ainakin vuosisadan puoliväliin asti. Lierejä muutti myös Orjansaareen. Haukat asuivat kylässä 1617–42, edelleen Simo Immonen (1631), Heikki Himanen (1631–38), ensin Lauri Tiaisen yhtiötoverina, Reijo Kolsu (1631) Danila Ofanasioffin (1631–45) yhtiömiehenä, Pietari Oleksin (1631–51), Simo Sipinpoika (1631–51) ja hänen veljensä Matti Sipinpoika (1631–45) ja nähtävästi Simonpoika Mikkeli (1646–51) ja Matin poika Yrjö (1646–51), Martti Tatti (1638–46), Olli Kannikka (1645–46), Yrjö Karjalainen (1646–51), ilmeisesti Maanselältä muuttanut Matti Neuvonen (1646–51) ja samasta kylästä tullut Heikki Tööpö (1646–51), Lauri Hallikas (1646–51), Esko Knuutinpoika (1651), Nyrköt (1651–96), Jäske Omossenpoika (1686–96), Karviset (1686–96), Pärttyli Vaske (1686), Meltoset (1686–96), Inkiset (1686), Melaske Ivanoff (1686–96), Liikokset (1686–96), Yrjö Timitra (1686–96) ja Pönniöt. Eräässä yhteydessä kerrotaan Paavo Matinpoika Pönniön muuttaneen jo 1645 Rautuun Sakkolasta siltä paikalta, jossa nyt on hovi (Sak 9.9.1667 gg i). Hän on kuitenkin aluksi asunut Potkelassa (1645) ja muuttanut sitten Vehmaisiiin, jossa Pönniöt asuivat ainakin vuodesta 1686, mahdollisesti jo aikaisemminkin.

Vuonna 1728 oli Vehmaisissa hovin lisäksi kaksitoista taloa. Hovin kantatilan muodosti entinen Kannikan talo. Kylässä asuivat: Yrjö Pärttylinpoika Kiuru, Pietari Tuomaanpoika Pönniö (Pönninen), Antti Matinpoika Asilainen Töllin (Töllikön) autiolla, Paavo Tuomaanpoika Lari, Eberhard Tuomaanpoika Tähkäpää, Tuomas Sakarinpoika Hyvönen, Juhana Ekonpoika Pekkinen ja Juhana Heikinpoika Lieri. Heikki Tiaisen talo oli täysin autiona. Olli Ollinpoika Valkosen taloa viljeli Eberhard Tähkäpää. Juhana Kiisseli oli 1727 ottanut yhden talon viljeltäväkseen ja Pietari Kaljunen 1728 toisen autioksi jääneen tilan.

Talo n:o 1: Vehmaisten hovi 1740. Mahdollisesti on hovin maalla asunut silloin myös Matti Kiuru. 1750 oli hovin maalla torpparina Paavo Turkinen, 1760 Pietari Paakkinen ja 1780 Pietari Heiskanen. 1818 hovin omistaja kenraalin rouva Fock asui itse Pietarissa, mutta palveluskuntaa asui hovissa 23 henkeä. Hovissa asui silloin niin ikään kuvernernentin sihteeri Andreas Ruin perheineen.

Talo n:o 2: Pietari Pönniö 1740, Matti Hannunpoika Henttinen 1750, Pietari Pönniö ja Matti Korte 1760 ja Pietari Pönniö 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan: Samuli Korte, Simo Hämäläinen ja Aatami Rantalainen.

Talo n:o 3: Ei ole varmaa, kuka asui taloa numero 3 vuonna 1740. Näyttää siltä, että numerojärjestyksessä on tapahtunut jostakin syystä muutoksia. Vuonna 1750 oli talon numero 3 isännäksi merkitty Pietari Tuomaanpoika Pönniö ja hänen yhtiömiehekseen lanko Martti. Vuonna 1760 talo on merkitty Savolaisen taloksi ja se oli silloin autiona. 1780 se on merkitty Savolaisen vaimon nimiin ja silloinkin autioksi. Vuonna 1818 omisti talosta kolmanneksen Antti Savolainen, toisen kolmanneksen Tuomas Henttinen ja kolmannen kolmanneksen Juhana Paukku.

Talo n:o 4: Antti Asilainen 1740 ja läksiäimenä Savolainen, 1750 Antti Savolainen, 1760 Matti Henttinen ja 1780 edelleen Matti Henttinen ja hänen veljensä Simo. Vuonna 1818 talo oli autiona.

Talo n:o 5: Vuoden 1740 omistus on epäselvä. Vuonna 1750 asuivat taloa Antti Ahokas veljensä Paavon sekä Antti Asilainen veljensä Paavon kera. Vuonna 1760 omistivat talon Antti Ahokkaan vaimo ja hänen poikansa Juhana yhtiömiehenään mainitut Asilaiset. Torpparina oli tilalla Simo Pönniö. Vuonna 1780: Paavo Asilainen ja Pietari Savolainen, Heikki Härkönen ja hänen veljensä Pietari ja Martti sekä Tuomas Pyöttiö. Vuonna 1818 talo oli pirstoutunut jo kahdeksaan osaan: Erkki Härkönen, Tuomas Kiesiläinen, varastonhoitajan leski Julia Liimatta, Tuomas Hämäläinen, Knuut Soikkeli, Matti Ukkonen, Mooses Albedin ja Risto Liira.

Talo n:o 6: Matti Näränen 1740, hänen vaimonsa ja poikansa Juhana 1750, Juhana Näränen ja hänen veljensä Antti 1760 yhtiömiehenä Mikkeli Junkanen sekä 1780 Pietari Näränen ja hänen veljensä Risto sekä yhtiömiehenä Taavetti Roiha. Vuonna 1818 talo oli hovin hallussa.

Talo n:o 7: Vuonna 1740 mahdollisesti Eberhard Tähkäpää, 1750 Yrjö Tuomaanpoika Parikka yhtiömiehenään Martti Ukkonen, samoin 1760 mutta lisäksi Parikan veljet Tuomas ja Tahvo, 1780 Erkki Ukkonen ja hänen veljensä Juhana. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan: Tuomas Ukkonen, Samuli Ukkonen ja Juhana Soikkeli.

Talo n:o 8: 1740 Heikki Hyvönen ja hänen veljensä Tuomas, 1750 Yrjö Sokia, ilmeisesti Hyvönen, ja hänen poikansa Tuomas, 1760 Tuomas Hyvönen, 1780 Tuomas Hyvösen vaimo ja pojat Matti ja Paavo sekä 1818 Simo Hyvönen.

Talo n:o 9: 1740 Olli Matinpöika Meltonen, samoin 1750, 1760 Pietari Anttonen ja hänen veljensä Antti sekä lanko Iisakki, 1780 Juhana Svilli yhtiömiehenään Olli Kurki. Vuonna 1818 oli toinen puolikas Aatami Loposella ja toinen puolikas Pietari Nypelöllä.

Talo n:o 10: Pietari Kaljunen 1740 ja 1750, hänen vaimonsa ja veljensä Antti 1760, Antti Kaljunen 1780 yhtiömiehenään Pietari Kaljunen sekä Pietari Kaljunen 1818.

Talo n:o 11: Juhana Pekkinen ja Pietari Asilainen 1740, Pietari Asilainen 1750, Maria Pylkkönen yhtiömiehenään Yrjö Anttosen vaimo 1760 sekä Juhana Asilainen ja hänen veljensä Tahvo sekä yhtiömiehenä Pietari Selonen veljineen 1780.

Talo n:o 12: Vuodelta 1740 ei ole selvyttä. Lauri Pönniö 1750 ja 1760, Antti Pönniö ja hänen veljensä Matti 1780 sekä Matti Pönniö ja Pietari Kyyrä 1818, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 13: Erkki Pulakka ja hänen poikansa Mikkeli 1740, Jaakko Pyöttiö ja hänen veljensä Pietari 1750, Jaakko, Pietari, Matti ja Paavo Pyöttiö 1760 sekä Paavo Pyöttiö 1780.

Talot 11 ja 13 on 1818 jaettu yhdessä viiteen osaan, joiden omistajina olivat Antti Pekki, Pietari Selonen, leski Eeva Turkkinen, Mikkeli Hämäläinen ja Mikkeli Kuoppa.

Raaju on vuosina 1613–17 merkitty Raudun kylien joukkoon, mutta on sen jälkeen palautettu Sakkolaan. Kylän asukkaana oli vuodesta 1613 lähtien Martti Laitinen. Myöhemmin siellä oli kolme taloa. Tilapäisesti on myöskin Metsäpirtti, Haapsaari, Lapanainen ja Riiska otettu vuonna 1615 Raudun kyläluetteloon, mutta jo seuraavana vuonna nekin on liitetty Sakkolaan. Vehmainen on 1615 jälleen liitetty Rautuun ja erillisinä kylinä esiintyvät samalla uudelleen Porkku ja Vepsa.

Porkulla oli vuonna 1615 vain yksi talo ja siinä asui Tuomas Rantia (v:een 1617). Kun Rantia on 1613–14 merkitty Raudunkylän asukkaaksi, saattaa olla, että kysymyksessä on sama talo. Se on ehkä laskettu vain aikaisemmin Raudunkylään kuuluvaksi. Vuonna 1616 Porkulla asuivat Rantian lisäksi Iivana Ryssä ja Kauroi Sirnonen. Mainittakoon vielä, että Rantioita asui 1590-luvun alussa sekä Sakkolan Noisniemessä että Pyhäjärven Kiimajärvellä. Raudussa oli Rantioita myös Kaskaalassa.

Porkku oli asuttu jo 1590-luvulla, kuten aikaisemmin on mainittukin. Tältä ajanjaksolta saattaa olla peräisin Raudunkylässä 1613–14 elänyt Kauppi Kannus.

Vuonna 1631 asuivat Porkulla yhtiötovereina Juho Ahtiainen ja Lauri Pökeri ja toisessa talossa Mina Huotarinpoika (Hodarionoff). Ahtiaisia oli jo 1590-luvulla asunut Huttulassa. Heitä ei mainita enää myöhemmin Porkulla. Heikki Pökeri on jättänyt talonsa 1645. Mina Huotarinpoika ja vuodesta 1638 esiintyvä Ondrei Huotarinpoika ovat sukujaan Paakkisia, joista tuli kylän valtasukuja. Vuonna 1691 kylässä asui viisi Paakkista: Mina, Pietari, Reijo, Yrjö ja Elias. Isovihan jälkeen heillä oli kolme taloa. Vssadasta muuttaneet Temoset (1638) asuivat Porkulla isovihaan asti. Pärttyli Ternosen talon polttivat viholliset 1706. Se annettiin sitten Pärttyli Laitiselle (1708, gg 26). Vuosisadan loppupuolella asuivat Porkulla myös todennäköisesti Vssadasta

tullut Kalle Huuska (1686-91), mahdollisesti Huuhdistista siirtynyt Matti Rastas (1691–96) ja Lauri Vajala (1696).

Isovihan jälkeen oli kylässä, josta jo vuodesta 1631 lähtien on käytetty **Suur-Porkun** nimeä, viisi taloa. Kylässä asuivat silloin Tuomas Juhananpoika Paksu, Heikki Matinpoka Kähäri, Pietari Yrjönpoika Paakkinen, Juhana Yrjönpoika Paakkinen sekä samaa taloa Reijo Tuomaanpoika ja Yrjö Tuomaanpoika Paakkinen.

Talo n:o 1: Jaakko Paakkinen ja Tuomas Tuomaanpoika Paksu 1740 ja 1750, Jooseppi Paksu 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu neljään osaan. Omistajat olivat Tuomas Piispanen, Antti Paakkinen, Yrjö Hännikäinen ja Jooseppi Lattunen.

Talo n:o 2: Juhana Juhananpoika Rastas 1740 ja 1750, Juhana Köningin vaimo yhtiömiehineen 1760 ja Yrjö Köningin vaimo yhtiömiehineen 1780. Vuonna 1818 tilan omistivat puoliksi Paavo Hännikäinen ja Juhana Rastas.

Talo n:o 3: Pietari Pekin vaimo 1740, Antti Paakkinen 1750, joskin puolet tilasta oli silloin Pienaution omistajan viljelyksessä, edelleen Antti Paakkinen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Taavetti Junnin ja Pietari Tatin kesken.

Talo n:o 4: Juhana Paakkinen 1740, Simo Juhananpoika Paakkinen 1750 ja 1760, Aatami Paakkinen 1780 yhtiömiehenään Mikkeli Vitikka. Vuonna 1818 talo oli jaettu Simo Paakkisen ja Matti Mikkelinpoika Vitikan kesken.

Talo n:o 5: Reijo Paakkisen vaimo 1740, Tuomas Reijonpoika Paakkinen 1750 ja 1760, Pietari Paakkinen 1780 sekä 1818 Knuut Vitikka, Antti Back ja Matti Paakkinen, joiden kesken tila oli jaettu.

Vepsassa ei vuonna 1615 ollut enää ketään kylässä 1590-luvulla elänyttä. Siellä asui mainittuna vuonna Sipi Hämäläinen. Heino Hämäläinen oli 1645 karannut kylästä, mutta vuosisadan lopulla asui siellä jälleen Hämäläisiä. Vuonna 1631 olivat Vepsaan asettuneet Tuomas Tööpö, Knuut Loma (1631), Sipi Longa (1631) ja Antti Pelkonen. Tööpöjä asui kylässä vuosisadan puoliväliin ja Pelkosia vuosisadan loppuun asti. Edelleen asui kylässä Matti Jönsinpoika (1638–51), Pyyköt vuodesta 1638 vuosisadan loppuun - heitä oli vähän aikaisemmin asunut Sirkiänsaarella ja Kurkolassa, Lauri Pentinpoika (1641), Dimitri Simonpoika (1641–1645), Lauri Matinpoka (1645), Yrjö Makkara (1686–96), Niilo Koponen (1686–96), Sipi Puranen (1686–96) ja Lipiäiset. Lauri Pentinpoika saattaa olla sama mies kuin Lauri Lipiäinen. Lipiäisiä oli aikaisemmin asunut ensin Paksupolvessa ja sitten Potkelassa. Puraset olivat luultavasti tulleet Miettälänmäeltä.

Vuonna 1728 oli Vepsassa yhdeksän taloa. Kylässä asuivat silloin Jooseppi Niilonpoika Ahtiainen, lisai Jelisejeff, Juhana Iisakinpoika Kaskinen, Juhana Juhananpoika Lamber ja Simo Sipinpoika Puranen sekä Simo Ollin-

poika Heinonen, joka oli 1728 ottanut puoliksi viljelykseen Pelkosen eli Purasen aution. Tööpön (Töppösen) aution oli Iivana Jelisejeff samoin 1728 ottanut viljelykseen. Niilo Koposen tila oli sen sijaan täysin hylätty.

Talo n:o 1: Jooseppi Niilonpoika Ahtiainen 1740 ja 1750, Matti Kimonen 1760 sekä Abraham Kimonen 1770 ja 1818.

Talo n:o 2: Vuonna 1750 tilaa viljeli edellä mainittu Ahtiainen ja 1760 mainitaan tämän Tööpön talon olleen autiona. Vuonna 1780 viljeli puolta tästä talosta Abraham Kimonen ja kolmannesta Särkiset samasta kylästä n:o 6 ja yhtä kolmannesta Tuomas Savolainen.- Vuonna 1818 tila oli jaettu neljään osaan, joista yksi oli autiona, yhtä osaa viljelivät talot 7, 9, ja 11 Maanselältä sekä kaksi muuta osaa olivat Aatami Kyyrän ja Matti Muukan omistuksessa.

Talo n:o 3: Iisakki Jelisejeff 1740, Gabriel Jelisejeff 1750 ja 1760 sekä Iivana Gabrielinpoika Jelisejeff yhtiömiehenään Matti Olkkonen 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu neljään osaan Matti Olkkosen, Pietari Jelisejeffin, Nikolai Jelisejeffin ja Juhana Höltän kesken. Hölttä asui Kivennavalla.

Talo n:o 4: Niilo Lamberg 1740, Matti Laurinpoika Sutelainen 1750 ja 1760, Juhana Rantalainen yhtiömiehenään Heikki Kukkonen 1780 sekä Joonas Lallukka ja Matti Koskinen, joiden kesken talo oli jaettu 1818.

Talo n:o 5: Antti Simonpoika Puranen 1740 ja 1750, Antti Selonen 1760, Kalle Haajanen 1780 sekä Pietari Kurki ja Simo Lemmetty, joiden kesken talo oli jaettu 1818.

Talo n:o 6: Mahdollisesti Simo Heinonen 1740, Niilo Särkinen 1750, Antti Särkinen 1760 ja hänen vaimonsa 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Grigori Jäskén ja Antti Raatikaisen kesken.

Talo n:o 7: Aatami Niilonpoika Varkkinen (Warkin) 1750, Mikkeli Aataminpoika Varkkinen 1760, Antti Koukonen 1780 sekä Heikki Haajanen ja Taneli Herra, joiden kesken talo oli jaettu 1818.

Talo n:o 8: Simo Rantalaisen vaimo 1740 sekä Simo Eskonpoika Rantalainen 1750 ja 1760. Vuonna 1780 talo kuului Juhana Rantalaisen vaimolle, mutta oli autiona. Vuonna 1818 se oli jaettu Paavo Raatikaisen ja Yrjö Raatikaisen kesken.

Talo n:o 9: Vuonna 1750 talo oli edellä mainitun Simo Rantalaisen viljelyksessä. Vuonna 1760 sen omisti Yrjö Mentu ja 1780 hänen veljensä Antin vaimo. Vuonna 1818 talo oli jaettu Matti Mennun ja Antti Inkisen kesken.

Huttula oli asuttu jo 1590-luvulla, mutta vuosien 1613–17 maakirjoissa sitä ei mainita. Sen sijaan esiintyy näinä vuosina kirjoissa Korvenkylä (Kärpes by), joka tarkoittanee juuri samaa Huttulaa. Vuonna 1613 asuivat Korvenkylässä Heikki Susi, Paavali (Paussu) Harvonen ja Matti Tujulainen.

Sekä Susia että Harvosia asui 1590-luvulla Huttulassa. Sudet tapaamme myöhemmin (1631) Savimäellä, Harvoset Mustilanmäellä (1631) ja Tujulaiset Vakkilassa (1615–17) sekä Keljassa (1631–45). Vuonna 1631 viljelivät Huttulan tilaa Risto Mikkelinpoika ja Martti Näykki yhdessä. Näykki on jättänyt osuutensa 1638. Risto Mikkelinpoika on todennäköisesti samaa Lamberin sukua, joka viljeli taloa vuosisadan loppuun asti.

Vuonna 1728 oli Huttulan talo autiona. Sitä viljeli kuitenkin Olli Laurinpoika Kyyrä Leinikylästä. Lamberit olivat siirtyneet Vepsaan.

Lauri Ollinpoika Kyyrä asui Huttulassa vuonna 1750 ja Gaabriel Kirves 1760. Vuonna 1780 talo oli Tuomas Niukkasen hallussa ja 1818 se oli jaettu kolmeen osaan, joita viljelivät Matti Kirves, Abraham Kirves ja Antti Niukka(nen).

Ludian- eli Luukkolanmäki esiintyy 1600-luvulla eri kylänä 1631–51. Vuonna 1645 siitä käytetään Luukanmäen ja sen jälkeen Luukkolanmäen nimitystä. Ilmeisesti on Leinikylän kylään 1613–16 merkitty Ludian asunut juuri tällä mäellä ja antanut sille nimensä. Kylässä asuivat sitten Reijo Ollinpoika 1631–51 ja Vaske Tukinkaataja (Stockmakare, 1631–41) ja tämän jälkeen Heikki Kuopio (Kopio) vuodesta 1645 lähtien. Heikki Kuopio mainitaan lautamiehenä vielä 1662 (23.9.1662, gg 1). Aikaisemmin oli tätä sukua asunut jo Kaskaalassa ja Kuninkaanselällä. 1690-luvun savuluetteloissa Luukkolanmäki on laskettu Leinikylään kuuluvaksi, koska silloin siellä asuneita Kyyriä on vielä isovihan jälkeen Luukkolanmäellä.

Vuonna 1728 oli Luukkolanmäellä neljä taloa. Kylässä asuivat silloin Olli Laurinpoika Kyyrä, Jaakko Laurinpoika Kyyrä, joka viljeli myös Simo Kuopion autiota, Simo Reijonpoika Kyyrä ja Antti Seppänen. (Sekä Lauri että Reijo Kyyrä mainitaan Leinikylässä jo 1686.)

Talo n:o 1: Yrjö Kyyrä 1740, 1750 ja 1760 sekä Tuomas Kyyrä 1780.

Talo n:o 2: Taavetti Jaakonpoika Kyyrä 1740, 1750 ja 1760 sekä Jaakko Kyyrä 1780.

Talo n:o 3: Simo Reijonpoika Kyyrä 1740 ja 1750, Tuomas Kyyrä, edellisen veli, 1760 ja Markus Puranen 1780.

Talo n:o 4: Yrjö Heikinpoika Riikonen 1740 ja 1750 sekä Heikki Yrjönpoika Riikonen 1760 ja 1780.

Vuonna 1818 oli Luukkolanmäen maita 3/16 aateria Martti Kyyrän ja saman verran Matti Sutelaisen omistuksessa ja 5/6 aateria oli otettu hovin viljelykseen.

Mitronmäellä oli vain yksi talo. Siellä asui 1631 Matti Muronen ja sen jälkeen Mentusia: Jaakko Mentunen (1638–45), Pietari Mentunen (1646–86) ja Lauri Mentunen (1691–96). Isovihan jälkeen 1728 Mitronmäellä isännöi

Esko Antinpoika Mentunen. Hänen isänsä Antti Laurinpoika taas asui silloin Orjansaaressa. Antti Laurinpoika viljeli myös erästä tilaa Liippualla.

Vuonna 1750 viljelivät Orjansaaren Mennut Mitronmäen tilaa (n:o 7 ja 8). Vuonna 1760 oli talon isäntänä Tuomas Pietarinpoika (Mentu?) ja 1780 Antti Mentu. Vuonna 1818 talo oli jaettu Juhana Partasen ja Knuut Partasen kesken.

Terolanmäellä oli 1631 kaksi taloa, joista toista viljeli Klaus Erkinpoika ja toista Bogdan Ivanoff ja Olli Utuinen yhdessä. Kylän nimi johtuu mahdollisesti Tero-nimisestä miehestä, joko siitä Tero Ryssästä, joka 1631 jo asui Sossunporkulla tai jostakin toisesta. Vuoden 1728 maakirjassa kylän nimenä on Terolan eli **Pirholanmäki**. Viimeksi mainittu nimitys taas johtuu kylän myöhemmistä asukkaista. Bogdan Ivanoff mainitaan jo vuosina 1613–17 Maanselällä. Hän lienee silloinkin asunut Terolanmäellä. Hänen poikansa on todennäköisesti Haapakylässä (1640) mainittu Ivaske Bogdanoff. Utuiset asuivat kylässä yli vuosisadan puolivälin. Vähän aikaa kylässä asunut Pietari Jönsinpoika muutti Inkeriin (1638). Hänen tilalleen tuli Olli Ristonpoika (1641–51) Haukkalasta ja Keripadasta tullutta Vaske Orjanpoikaa (1638) seurasi Yrjö Pirhonen Leinikylästä (1640). Pirhoset asuivat sitten kylässä isovihaan asti.

Vuonna 1728 Terolanmäellä asuivat Tahvana Martinpoika Sokka ja Risto Antinpoika Vero.

Pirholanmäellä asui 1750 Akseli Akselinpoika Röksä yhtiömiehenään Matti Pärssinen. Vuonna 1760 talo oli jaettu kahteen osaan. Toisen puolen siitä omisti Yrjö Röksä ja toista puolta viljeli talo n:o 1 Terolanmäeltä. Vuonna 1780 koko tila oli Tuomas Sojakan ja hänen veljiensä hallussa. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan. Omistajat olivat Matti Loponen, Juhana Orava ja Kalle Sojakka.

Terolanmäen talossa asuivat 1740 Matti Sokka sekä Tahvo Tahvonpoika ja Akseli Akselinpoika sekä 1750 Matti Juhananpoika Purdell veljineen. Vuonna 1760 isännöi talossa Matti Kiiski yhtiömiehenään Juhana Sokka ja 1780 yhtiömiehinään Mikkeli Lallukka sekä Juhana Kirves nuorempi ja vanhempi. Vuonna 1818 talo oli jaettu neljään osaan, joista yhtä viljeltiin hovin laskuun. Muut omistajat olivat Yrjö Juhananpoika Kirves, Matti Kakronen ja Juhana Komi.

Kelliö esiintyy eri kylänä 1600-luvun alkupuolella (1631–51). Vuonna 1631 kylässä asui Jöns (Yrjö?) Tujunen, joka oli muuttanut sinne Vakkilasta. Tuomas Tujunen asui siellä vuoteen 1645. Kauppi Ollinpoika mainitaan kylän toisena asukkaana 1640–45. Hän oli varmaan Maanselälle 1613–17 merkityn Keljän Ollin poika. Vuosina 1646–51 hallitsivat Keljän taloja Erkki

Pulkkinen ja Lauri Sokiainen. Todennäköisesti sama Lauri Sokiainen on vuosisadan lopulla (1686–96) merkitty Raasulin kirjoihin. Vuonna 1728 mainitaan Kelliössä vain Sokiaisen autio.

Kelliöön oli 1750 asettunut Mikkeli Vuorikkinen, joka 1740 mainitaan Miettälänmaella. Vuorikkisen vaimo ja pojat pitivät taloa 1760 ja 1780 oli isäntänä Antti Mikkelinpoika Vuorikkinen. Hänellä oli myös yhtiömiehiä. Vuonna 1818 talon omisti hovineuvoksetar Amalia von Kroneck. Hän asui itse Novgorodin kuvernementissa ja tilalla asuivat vain tilalliset Juhana Vuorikkinen ja Elias Paakkinen.

Läikälä-niminen kylä mainitaan 1631–51. Nimi esiintyy hyvin vaihtelevissa muodoissa: Läkela 1631, Laikala 1638, Läykälä 1640 ja Laukala by 1651. Se on sijainnut jossakin Maanselällä, koska se mainitaan Maanselän ja Keljän jälkeen ja toisaalta ennen Kurkolaa ja Huttulaa.

Kylässä asuivat 1631 yhtiömiehinä Juhana Erkinpoika (1631) ja Kosken Pietari, joka muutti Tuuteriin (1638). Uudet asukkaat olivat asettuneet kylään 1645: Antti Airikan tai Erkinpoika (1645–51) ja 1651 toiseksi Heikki Tuomaanpoika.

Savimäellä oli 1631 yksi talo ja siinä asui Heikki Susi. Hänet oli merkitty Korvenkylän asukkaaksi 1613–17. 1590-luvulla Susia oli asunut ensin Vep-sassa ja Huttulassa. Tämä talo jäi 1640-luvulla autioksi köyhyyden takia. Toinen talo oli kylässä jo 1638. Sen isäntänä mainitaan Joan (1631) tai Yrjö Susi (1646–51).

Savimäkeä ei mainita enää vuoden 1651 jälkeen, mutta vuosisadan lopulla ilmaantuu kyläluetteloon **Suvenmäki**, joka epäilemättä tarkoittaa samaa kylää. Aikaisempien asukkaiden mukaan on sitä vain ruvettu kutsumaan uudella nimellä. Suvenmäellä asuivat Matti Seppänen (1686–96), Esko Mehkänen (? 1686), Pietari Puranen (1686), Matti Pajari (1686) sekä Lauri Huttu (1691, 1696 populina).

Vuonna 1728 Suvenmäellä oli kaksi taloa, joista toisessa asui Pietari Laurinpoika Tiainen ja toisessa, Lamberin talossa, Sipi Tuomaanpoika Mankki.

Talo n:o 1: Juhana Pietarinpoika Tiainen 1740 ja 1750 sekä hänen vaimonsa 1760 ja Taavetti Termonen yhtiömiehenään Matti Tiainen 1780.

Talo n:o 2: Sipi Mankin vaimo yhtiömiehenään Sipi Kähäri 1740 ja 1750, Kustaa Sipinpoika Mankki yhtiömiehineen 1760 ja 1780. Vuonna 1818 talot 1 ja 2 oli jaettu yhdessä seitsemään osaan. Omistajat olivat Tuomas Kähäri, Antti Rautiainen, Tahvo Lieri, Matti Mankki, Ambrosius Mörsky, Simo Mankki ja Aatami Kähäri.

Miettilänmaella eli Mielittylänmaella, kuten kylää myöskin kutsutaan, oli vuonna 1631 kaksi taloa. Toista taloa viljelivät yhtiömiehinä Pärtyyli Pajari

(1631) ja Erkki Hannunpoika sekä toista Olli Puranen. Pajari (Bajar) on ehkä seudun venäläisvallan aikaisia asukkaita, toisin sanoen venäläinen pajari, aatelismies. Purasista tuli kylän pysyviä asukkaita. Pietari Kähkönen mainitaan kylässä 1645 ja hänen jälkeensä Antti Lavonen (1646–51) sekä vuosisadan lopulla Esko Mehkänen (1691–96). Mehkänen mainitaan Suvenmäellä 1686. Lavosia oli aikaisemmin asunut Kaskaalassa. Vielä mainitaan 1690-luvulla Jaakko Lampaanpää.

Vuonna 1728 Miettälänmäellä oli kaksi taloa, joista toisessa asui Juho Simonpoika Vuorikkinen ja toisessa Yrjö Antinpoika ja Markus Antinpoika Puranen yhdessä.

Talo n:o 1: Antti Vuorikkinen 1740, Antti Parikka 1750 ja 1760, Aatami Kokkanen 1780 ja Juhana Tyyskä 1818.

Talo n:o 2: Abraham Matinpoika Käppi yhtiömiehinä 1740 ja 1750. Vuonna 1760 tila oli jaettu neljään osaan. Omistajina olivat Erkki Honkanen, Heikki Kyyrä ja Iivana Pahkosen leski, joka omisti sen lisäksi myös toisen neljänneksen tilasta. Vuonna 1780 asuivat tilalla Tuomas Honkanen, Matti Hämäläinen, Iivana livananpoika Pahkonen ja Matti Telkkinen. Vuonna 1818 oli suurin osa tilasta (1 3/8 aat.) lahjoitusmaan omistajan viljelyksessä ja 1/8 aateria Mikkelin Vuorikkisen hallinnassa. Päättilasta tuli Miettälän hovin kanta-tila.

Mustilanmäellä oli 1631 kaksi taloa. Yhtiömiehinä olivat toisessa talossa Matti Jönsinpoika ja Lauri Pentinpoika. Toista taloa viljeli Paussu Harvonen, joka 1590-luvulla oli asunut Huttulassa ja sen jälkeen Korvenkylässä. Kylä olikin sitten autiona 1650-luvun alkuun asti, jolloin Niilo Peiska, joka oli muuttanut Sakkolan Lapinlahdelta, ja Pietari Horjunen asuivat siellä. Lauri Pirhonen eli kylässä vuosisadan lopulla (1686–91), myöhemmin hänet mainitaan Raasulissa, ja samanaikaisesti jo rutiköyhäksi tullut Erkki Tastu (1686). Reijo Mäkeläinen asui kylässä Tastun jälkeen (1690-luvulla).

Mustilanmäki mainitaan 1600-luvulla aina Maanselän pikkukylien joukossa. Mutta 1728 Mustilanmäki on kappalaisen virkatalona. Onko kysymys samasta paikasta, on vaikea todeta. Kappalaisen virkatalon muodostumista koskevat hajanaiset tiedot eivät sovi yhteen edellä mainittujen Mustilanmäen asukkaista käytettävänä olevien tietojen kanssa. Toisena talona mainitaan 1728 Maunu Ratumiehen (Ryttare) autio. Kappalaisen virkatalokin oli silloin autiona.

Kopolassa asuivat 1631 Risto Matinpoika ja Pietari Matinpoika. Näiden lisäksi mainitaan kylässä 1638 Knuut Loma sekä Antti Pelkonen. Loma muutti kuitenkin jo samana vuonna Haukkalaan ja Risto Matinpojankin talo oli köyhyyden takia jätetty. Pietari Matinpoika asui kylässä ainakin vuosisa-

dan puoliväliin asti. Kylää ei mainita erillisenä vuosisadan loppupuolella. Se on luultavasti savuluetteloissa yhdistetty Kärsälään.

Isovihan jälkeen Kopolassa oli vain yksi talo. Siinä elivät Pietari Berendinpoika Pekkanen ja Matti Arvinpoika Pekkanen.

Vuonna 1740 asui Kopolassa Pietari Pekkasen vaimo poikineen ja yhtiömiehineen sekä edelleen Matti Pekkanen. Isännöisyys oli 1750 siirtynyt Yrjö Pietarinpoika Pekkaselle ja 1760 Paavo Pekkaselle sekä 1780 Pietari Pekkaselle. Vuonna 1818 tila oli jaettu kuuteen osaan. Kylässä asuivat silloin Yrjö Pekkanen, Martti Antinpoika Pekkanen, Paavo Telkkinen, Martti Martinpoika Pekkanen, Juhana Pekkanen ja Topi Pekkanen.

Haukkalassa oli 1631 neljä taloa: Esko Nypelön, Olli Ristonpojan, Knuut Pietarinpojan ja Pitkän Simon. Olli ja Knuut olivat arvattavasti tulleet Kopolasta. Vuonna 1638 oli Olli Ristonpoika jättänyt tilansa köyhyyden takia, minkä lisäksi Knuut Pietarinpoika ja Pitkä Simo olivat muuttaneet Tuuteriin. Esko Nypelö näyttää siirtyneen ensin Potkelaan (1638) ja sitten Vehmaisiin (1640). Olli Ristonpoika asui jo 1641 Terolanmäellä. Vuonna 1645 oli jo kylän viimeinenkin talo, Knuut Loman, joka oli tullut kylään 1638, autoitunut. Vuonna 1642 oli Yrjö Ahokas yrittänyt ottaa sieltä taloa viljelykseensä, mutta sekin oli jo 1645 kokenut toisten kohtalon. Vuonna 1645 oli Sipi Laukkasenkin tila autiona. Hän oli luultavasti asettunut kylään vähää aikaisemmin. Laukkanen siirtyi Maanselälle. Yrjö Pelkonen otti vuorostaan talon haltuunsa Haukkalasta 1646 ja se näyttääkin olleen ainoa elinkelpoinen tila koko kylässä vuosisadan vaihteessa.

Isovihan jälkeen kylässä oli edelleen neljä taloa, mutta niistä olivat Erkki Kosken ja Pärtyyli Tiaisen tilat autioina. Kylän kahdessa muussa talossa asuivat Heikki lisakinpoika Turkki ja Mikkeli Tahvonpoika Kopokki.

Talo n:o 1: Iisakki Turkki 1740 ja 1750, Heikki lisakinpoika Turkki 1760 sekä hänen vaimonsa ja poikansa Matti 1780. Vuonna 1818 tila oli otettu hovin viljelykseen.

Talo n:o 2: Mikkeli Kopokki (Kåpacka) 1740 ja Antti Sipinpoika Skinnari 1750. Vuonna 1760 tila oli autiona. Matti Paukku, yhtiömielienään Juhana Kukko(nen), 1780 ja 1818: Juhana Paukku, Risto Kukko ja Matti Kiesiläinen.

Talo n:o 3: Lauri Antinpoika Kontinen (Kontia) 1740 ja 1750, Jooseppi Kontia 1760, Heikki Viskari 1780 ja Risto Liira 1818.

Talo n:o 4: Vuonna 1750 viljeli tilaa Abraham Tukia Leinikylästä ja 1760 edellä mainittu Jooseppi Kontia. Vuonna 1780 talon omisti Juhana Anttonen ja 1818 Antti Anttonen.

Nuijala mainitaan eri kylänä 1631–51, mutta asutus on siellä jo aikaisempaa perua. Raasuliin 1590-luvulla merkityt Nuijat ovat ilmeisesti alun pitäen asuneet Nuijalassa. Antti Nuija on 1613 pantu vielä Raasulin, mutta vuodesta 1631 lukien Nuijalan kirjoihin. Hän asui kylässä vuoteen 1645. Martti Nuija mainitaan Raasulissa 1616 ja Nuijalassa 1631. Hän oli 1638 jättänyt tilansa. Nuijat asuivat kylässä vuosisadan puoliväliin asti. Myöhemmin vuosisadan loppupuolella heitä eli populeina Kärsälässä. Vuosina 1646–51 Nuijalassa asuivat myös Pietari Rykäli ja Antti Venäläinen. Venäläiset on vuosisadan lopulla, jolloin Nuijalaa ei ole erotettu omaksi kyläksi, merkitty Raasuliin kuuluviksi.

Isovihan jälkeen on Nuijalaan aikaisemman neljän talon asemesta laskettu vain kaksi, nimittäin Antti Jaakonpoika Parkkarin ja Tahvo Hannunpoika Kukkosen talot.

Vuonna 1740 Nuijalan molemmat talot olivat veljesten Yrjö ja Mikkeli Kukkosen hallinnassa. Vuosisadan loppuun asti oli talo n:o 2 yhteisviljelyksessä kylän toisen talon kanssa. Vuonna 1818 molemmat talot oli jaettu yhteensä kymmeneen osaan. Talon n:o 1 isännäksi on 1750 merkitty Yrjö Martinpoika Kiuru, mutta monista seikoista päätellen on kysymyksessä sama isäntä kuin aikaisemminkin. Martti Kukkonen, ilmeisesti edellisen veli, oli isäntänä 1760 ja Juhana Kukkonen 1780. Viimeksi mainittuna vuonna oli tilalla kolme yhtiömiestä. Jaon jälkeen 1818 olivat omistajat seuraavat: Juhana Kiuru, Mikkeli Kiiveri, Tahvo Intke, Jaakko Kiiveri, Antti Kiiveri, Yrjö Kivi, Matti Kuparinen, Antti Pietiäinen, Juhana Kyyrä ja Matti Kiippa.

Sunikkalassa oli 1631 kaksi taloa, Yrjö Tirosen ja Antti Homasen. Tirosen tilalle tuli 1638 Jöns Tyninen ja 1640 Jaakko Sojakka. Sojakat jäivät kylään pysyvästi. Heidät on kyllä vuosisadan loppupuolen savuluetteloissa merkitty Vakkilaan, mutta kysymys on varmasti samalla paikalla asuneista suvun jäsenistä. Homaset asuivat kylässä isovihaan asti. Heidät on samoin kuin Sojakatkin merkitty 1600-luvun lopulla Vakkilan asukkaiksi.

Vuonna 1728 Sunikkalassa oli kolme taloa. Kylässä asuivat silloin Pietari Kononov, Feodor livananpoika Pahkonen ja Tahvo Paavonpoika Sojakka. Pahkoset ovat todennäköisesti Kuninkaanselällä vuosisadan puolivälissä (1638–51) eläneen Pahkim Mihailoffin jälkeläisiä.

Vuoden 1631 maakirjassa mainitaan vielä toinen Sunikkalan kylä, mutta se tarkoittanee asukkaista päättäen Sumpulaa.

Talo n:o 1: Mikkeli Ristonpoika Veikkolainen 1740 ja 1750, Pietari Veikkolainen 1760, Gestofei Haukka 1780 sekä 1818 Sergei Haukka ja Iivana Jäske, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 2: Simo Pahkonen 1740 ja 1750, Iivana Pahkonen, edellisen veli, 1760, Trofim Pahkonen 1780 sekä 1818 Iisakki Pahomo, Kondrati Pahomo ja Andrei Paulo, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 3: Matti Paavonpoika Sojakka 1740 ja 1750, Matti Tyyskä 1760 ja 1780 sekä 1818 Aatami Tyyskä, Pietari Sojakka ja Juhana Sojakka, joiden kesken talo oli jaettu.

Sossunporkulla (Suosuunporkulla), vuodesta 1691 **Pienporkulla**, oli 1631 vain yksi talo, jota asuivat yhtiömiehinä Niilo Niilonpoika (1631) ja Tero Ryssä. Vuonna 1638 oli taloja jo kaksi. Tero hallitsi edelleen toista ja hänen jälkeensä Lugina Terojeff (1645–51). Toisen isännäksi oli tullut Saava Ryssä, joka mainitaan vielä vuosisadan lopulla, silloin ainoana eläjänä kylässä.

Isovihan jälkeen kylässä oli yksi talo vuonna 1728 ja sen isäntänä oli Sipi Mikkelinpoika Vahvaselkä. Hän asui kylässä vielä 1750. Vuonna 1780 piti taloa Tuomas Vahvaselän leski ja 1818 Tuomas Rastas.

Paksupolvessa oli 1631 yksi talo, jota viljelivät yhdessä Lauri Ollinpoika ja Lauri Lipiä(inen). Lipiäisiä asui myöhemmin Potkelassa, Vepsassa ja Keripadassa. Vuodesta 1638 lähtien kylässä oli jo kaksi taloa, joista toinen oli edelleen Lauri Ollinpojan hallussa. Viimeksi mainittu oli sukunimeltään Varis. Lauri Varis esiintyi Raudun käräjillä jo 1627 (gg I). Hän on saattanut jo silloin asua samassa kylässä. Suku lienee tullut Rautuun Pyhäjärven Lahnavalkamasta, jossa eli todennäköisesti sama Lauri Varis 1614. Paksupolvessa Variksia asui vuosisadan loppuun asti. Nimi on silloin merkitty Variusmuotoon. Tämän suvun mukaan alettiin kylää 1600-luvun loppupuolella kutsua Varikselaksi.

Kylän toisena asukkaana oli 1638–42 Potkelasta tullut Sipi Kuoppa (Kääpa) ja 1646–51 Juho Ollinpoika Välter. Maunu Pietarinpoika (1686–96) karkasi Venäjälle, samoin Juhana Puutarhuri (1696). Ensimmäisen kerran mainitaan kylässä Antti Ristonpoika Piiparinen 1686.

Vuonna 1728 oli kylässä kolme taloa. Niitä isännöivät Matti Niilonpoika Ovaska, Niilo Juhananpoika Muukkonen ja Simo Antinpoika Piiparinen.

Talo n:o 1: Niilo Muukkonen 1740, Risto Muukkonen 1750, 1780 sekä 1818 Tahvo Muukkonen ja Yrjö Nahkuri, joiden kesken talo oli jaettu.

Talo n:o 2: Matti Ovaska 1740 ja hänen leskensä 1750, Juhana Marttinen 1760 ja Matti Juhanoika Marttinen 1780 sekä Yrjö Ovaska ja Tahvo Martikainen 1818.

Talo n:o 3: Heikki Piiparinen 1740, Aatami Korte 1750, Jaakko Sojakka 1760 sekä Simo Määttänen 1780 ja 1818.

Ossmina mainitaan eri kylänä vain 1631. Kylä on varmaan sijainnut Osminalammen rannalla. Kylässä asui Tuomas Liiverinen. Vuonna 1638 se oli jo autiona.

Savolassa oli 1631 vain yksi talo. Kylässä asui Niilo Pöllä 1631–42 ja sitten Tahvana Töllikkö (1644–51). Kylä esiintyy myöhemmin todennäköisesti Liippuan yhteydessä.

Isovihan jälkeen kylässä oli edelleen yksi talo, joka käsitti Juurikan ja Puntarin autiot ja jonka syksyllä 1727 oli ottanut viljelykseen Antti Hannunpoika Kukkonen.

Vuonna 1740 viljelivät Savolan taloa Frans Hännikäinen ja Pietari Piiparinen ja sitten edellinen yhdessä veljiensä kanssa 1750 ja Hännikäisen vaimo 1760 sekä Martti Hännikäinen veljineen 1780. Vuonna 1818 talo oli jaettu Jaakko Hännikäisen, Matti Selosen ja Paavo Pietiäisen kesken.

Ristinkylässä, joka myöhemmin (vuodesta 1728) tunnettiin **Ristaution** nimellä, asuivat 1631 yhtiötovereina Knuut Kyyrä ja Erkki Pietarinpoika. Ainakin vuodesta 1638 Erkki Pietarinpoika asui kylässä yksin (v:een 1642) ja hänen jälkeensä Yrjö Mutanen (1645–51). Mutasia oli jo aikaisemmin asunut Orjansaarella. Käräjillä 1666 Raudunkylässä asuvaksi ilmoitettu Paavo Mutanen on luultavasti Ristinkylästä kotoisin, kylää ei näet vuosisadan lopulla mainita erikseen.

Isovihan jälkeen vuonna 1727 Ristautiossa asui Tuomas Pietarinpoika Lattunen. Tästä talosta erotettua toista tilaa viljeli Räiskälässä asuva Pietari Pietarinpoika Lattunen.

Paavo Heikinpoika Lattunen omisti Ristaution 1740, 1750 ja 1760. Vuonna 1780 siellä asui Pärttyli Lattunen ja 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan Antti Pusan, Pietari Lattusen ja Matti Kitusen kesken.

Vssada esiintyy eri kylänä 1631–51. Myöhemmin se on luettu varsinaiseen Raudunkylään kuuluvaksi (1728: Rautu ja Usaditsa eli nyt Kirkonkylä). Vuonna 1631 kylässä oli kolme taloa. Siellä asuivat silloin Erkki Temonen ja Tahvo Temonen sekä Yrjö Töllikkö. Vuosisadan puolivälissä, jolloin kylä viimeksi mainitaan erillisenä, oli siellä jo viisi taloa, joista neljä oli Temosia ja viidennen isäntänä oli Liippualta 1640 kylään muuttanut Lauri Huuska. Hänen poikansa, Hannu Laurinpoika Huuska, mainitaan vuosisadan lopulla Raudunkylässä, mutta ilmeisesti hän on asunut vanhalla paikalla.

Raudunkylän ja Vssadan asukkaat ison vihan jälkeen on lueteltu Raudunkylän kohdalla.

Lontila esiintyy eri kylänä 1631–46. Kylässä oli 1631 kolme ja vuodesta 1640 lähtien neljä taloa. Tämä pieni kylä on sekä ennen vuotta 1631 sekä vuoden 1646 jälkeen laskettu Raudunkylään kuuluvaksi.

Vuonna 1631 asuivat Lontilassa Maunu Ahtiainen, Erkki Hamu ja Paavo Kälö. Maunu Ahtiainen oli jo 1613–15 merkitty Raudunkylään. Maunun jälkeen mainitaan Lontilassa Jöns Ahtiainen vielä 1638. Hamut on vuosisa-

dan puolivälistä lähtien merkitty Raudunkylään, samoin Pietari Nikama, joka 1640–46 asui Lontilassa. Nikama oli muuttanut Kärsälästä. Kähöjen talo oli jätetty 1645. Raudunkylässä oli Kälöjä asunut jo 1610-luvulla. Tuomas Paajanen, joka mainitaan Lontilassa 1645–46, on samanaikaisesti omistanut tilan myös Palkealassa (1631–51).

Riikolassa, kylää sanottiin sekä 1600- että 1700-luvulla Sittariikolaksi, oli vuonna 1631 yksi talo. Siinä asuivat yhtiömiehinä Ivan Ivanoff ja Olli Lausunen (Lasoinen). Kumpikin mainitaan vielä 1651. Ainakin vuodesta 1638 lukien oli kylässä ollut kaksi ja 1651 jo kolme taloa. Kolmantena asukkaana oli kylässä Sipi Venäläinen.

Vuonna 1728 kylässä oli kolme taloa. Siellä asuivat silloin Jaakko Tuomaanpoika Harakka, Paavali Ontronen sekä yhtiömiehinä Iivana Simonpoika Podushkin (Padoscha) ja Yrjö Simonpoika.

Talo n:o 1: Jaakko Tuomaanpoika Harakka 1740 ja 1750, Tuomas Paakkinen 1760 ja 1780 sekä Pietari Tuomaanpoika Paakkinen 1818.

Talo n:o 2: Pietari Ontronen 1750 ja 1760 sekä Kirila Ontronen 1780.

Talo n:o 3: Iivana Podushkin 1740, Yrjö Podushkin 1750 ja hänen vaimonsa 1760 sekä Andrei Iivananpoika Podushkin 1780. Talot 2 ja 3 olivat 1818 jaetut yhdessä kolmeen osaan Kirila Ontrosen, Andrei Ontrosen ja Feodor Podushkinin kesken.

Sumpula on vuonna 1638 erotettu eri kyläksi. Se on sitä ennen laskettu Kuninkaanselkään kuuluvaksi. Kylän kolmessa talossa asuivat 1638 Maunu Hoimi, joka oli tullut Sakkolan Ojaniemestä, Sunikkalasta muuttanut Joan Jantunen ja Saava Kopio (1645: Koponen). Hoimit asuivat kylässä vuosisadan loppuun asti, mutta Jantusen talo oli autiona jo 1640. Kopioiden nimi esiintyy myös Kuopio-muodossa. Saavan poika Jaakko asui Sumpulassa myös vuosisadan loppuun. Hakkaraisia (myöhemmin Hattarainen) asui kylässä vuodesta 1646 vuosisadan loppuun. Kuusen kannassa 1728 asunut Matti Yrjönpoika Hatara on todennäköisesti 1696 Sumpulassa eläneen Yrjö Hattaraisen poika. Antti Peikkolainen, joka mainitaan Sumpulassa 1651, oli aikaisemmin merkitty Kuninkaanselän puolelle (1645–46). Vielä asui kylässä Vahviaisia vuosisadan loppupuolella (1686–96).

Kuninkaanselällä 1613–17 mainitut Sumposet ovat olleet ilmeisesti paikkakunnan alkuperäiseen asujamistoon kuuluneita ja ovat antaneet kylälle nimensä.

Isovihan jälkeen 1728 kylässä oli aikaisemman viiden talon asemesta enää kolme ja niistäkin oli Martti Yrjönpoika Vahviaisen talo autiona. Kylässä asuivat silloin yhtiömiehinä Antti Mikkelinpoika Termonen ja lukkari Matti Lemmitty ja toisessa talossa Tuomas Pärttylinpoika Pusa.

Vuonna 1740 asuivat Sumpulassa edelleen Matti ja Juho Lemmetty, Juhon veli Antti sekä yhtiömiehenä Antti (Termonen?) sekä Tuomas Pusa.

Talo n:o 1: Juhana Lemmetty ja lukkari Antti Lemmetty 1750 ja 1760.

Talo n:o 2: Nimismies Juhana Merlinin talo 1750. Se oli palvelusväen hoidossa.

Talo n:o 3: Tuomas Heikinpoika Hyrkäs 1750.

Hovi oli ottanut viljelykseensä talot 2 ja 3 vuonna 1760 ja niiden lisäksi myös talon n:o 1 1780.

Korlee on ensimmäisen kerran erotettu Sirkiänsaaren kylästä erilliseksi asutusryhmäksi 1638, jolloin kylässä oli kaksi taloa. Kylässä asuivat silloin Sakkolan Vilakkalasta tullut Joan Nälli (Nalli) ja Knuut Pusa. Nällejä asui Korleella vuosisadan puoliväliin asti (1651). Pusat jäivät sinne pysyvästi. Aikaisemmin Pusia oli asunut sekä Vehmaisissa että Kärsälässä. Vuonna 1641 heillä oli jo kaksi taloa. Sipi Velling oli asettunut kylään vuosisadan loppupuolella. Hänet mainitaan ainakin 1682 (gg 2/111). Sirkiänsaarelta tulivat kylään Ohakset (Oakset) vuosisadan loppupuolella (1691–96). Esko Pyykkö sai 1698 puolet Yrjö Ohaksen tilasta (gg 18/144). (Toisissa yhteyksissä nimi ilmoitettu Pyöttiöksi)

Vuonna 1728 oli Korleella kolme taloa. Niitä hallitsivat Pietari Yrjönpoika Pusa, Benjamin Tahvananpoika Pusa sekä Simo Eskonpoika Pyöttiö ja livana Danielov.

Talo n:o 1: Erkki Pusa 1740, Tahvana Kiuru ja yhtiömiehenä Matti Pietarinpoika Pusa 1750, Yrjö Pyöttiö ja hänen veljensä Matti sekä entinen yhtiömies 1760, Erkki Erkinpoika Pusa veljensä Matin kanssa 1780 sekä vuonna 1818 Juhana Pusa ja Matti Kiuru, joiden kesken tila oli jaettu.

Talo n:o 2: Simo Pyöttiö yhtiömiehenään Antti Danielov 1740, Tuomas Pietarinpoika Pyöttiön vaimo, veli Tuomas ja yhtiömies Antti Miina 1750, Tuomas Pyöttiö yhtiömiehineen 1760, Paavo Pyöttiö ja hänen veljensä Pietari sekä yhtiömiehet Martti Pyöttiö, Tuomas Miina ja Mikkelä Orava 1780 sekä Taavetti Miina ja Juhana Miina sekä Paavo Pyykkö 1818. Tila oli silloin jaettu kolmeen osaan.

Talo n:o 3: Yrjö Benjaminpoika Pusa 1740, 1750 ja 1760, Sakarias Pusa yhtiömiehenään Matti Pusa 1780 sekä Juhana Pusa ja Jaakko Rastas 1818. Tila oli jaettu kahteen osaan.

Huhti mainitaan autiona 1631 sekä kylänä 1640. Sen kolmea taloa viljelivät silloin Antti Ohas, Matti Temonen ja Lauri Valkonen. Ohakset mainitaan jo 1610-luvulla Sirkiänsaarella. He asuivat Huuhdissa vuosisadan loppuun asti. Valkokset jäivät kylään pysyvästi. Aikaisemmin Valkosia oli asunut Kuninkaanselällä. 1690-luvulla heillä oli kaksi taloa. Temonen oli

luultavasti tullut Vssadasta ja muutti Potkelaan (1646). Pärtyli Temonen, joka mainitaan Huuhdissa 1645, asui vuosisadan lopulla Porkulla. Martikaiset asettuivat kylään 1641, ja asuivat siellä isovihaan asti (1709. gg 27), sekä Oravat 1646 ja asuivat samoin vuosisadan loppuun. Oravia oli jo vuosisadan alussa asunut Sirkiänsaarella. Huuhdissa asuivat myös Martti Karvanen (1646–51), Pietari Hännikäinen (1686–96) ja Simo Palmia (1686–96).

Isovihan jälkeen 1728 Huuhdissa oli kuusi taloa. Siellä asuivat silloin Heikki Heikinpoika Leppänen yhdessä Pietari Gabrielinpojan kanssa, Erkki Matinpöika Hamu, Yrjö Yrjönpoika Hännikäinen, Pärtyli Simonpoika Palmia, Lauri Tahvananpoika Valkonen sekä yhdessä Marekolfus Gabrielinpoika Ohvo ja hänen veljensä Sava ja Heikki Heikinpoika Sappinen.

Vuonna 1740 asuivat Huuhdissa Pietari Leppänen yhtiömiehenään Matti Kytyinen, Erkki Hänninen (Hännikäinen?), Yrjö Hännikäinen, Heikki Sappinen, Jaakko Ohvo yhtiömiehenään Matti (Malkki?) ja Paavo Valkonen.

Talo n:o 1: Mikkeli Pietarinpoika Leppänen 1750, Jaakko Leppänen, edellisen veli, 1760, Antti Leppänen 1780 ja 1818: Heikki Leppänen, Gabriel Leppänen ja Jaakko Sappinen, joiden kesken talo oli jaettu kolmeen osaan.

Talo n:o 2: Pietari Jaakonpoika Orava 1750, Antti Orava 1760, Sipi Kylmäläinen 1780 sekä 1818: Matti Seppänen ja Sipi Sappinen.

Talo n:o 3: Taavetti Hännikäinen 1750 ja 1760, Pietari Hännikäinen 1780 ja Taavetti Anttonen 1818.

Talo n:o 4: Mikkeli Pahnia 1750 ja 1760, Yrjö Lankinen 1780 ja Paavo Lankinen 1818.

Talo n:o 5: Taloon numero 5 kuului jo 1750 kaksi tilaa, joista toista viljeli Niilo Sappinen 1750 ja 1760 sekä toista hänen yhtiömiehensä Jaakko Valkonen 1750 ja 1760. 1780 oli kantatalon isäntänä Heikki Sappinen. Vuonna 1818 talo oli jaettu kolmeen osaan: Samuli Sappinen, Niilo Sappinen ja Paavo Ivaska.

Talo n:o 6: Pietari Laurinpoika Valkosen vaimo 1750, Tahvo Valkonen, Pietarin veli, 1760, Lauri Valkonen 1780 ja 1818: Matti Valkonen, Pietari Köning, Matti Tukia ja Paavo Valkonen.

Dudenitsaan asettui 1645 Yrjö Aliskainen. Hänet mainitaan vielä 1696. Aliskoja oli jo 1590 asunut Sakkolan Petäjärvellä ja 1630-luvun lopulta lähtien Joentakana, josta siirtyminen Rautuun oli tapahtunut. Suvun mukaan alettiin kylää kutsua **Aliskaksi**.

Isovihan jälkeen 1728 kylässä oli edelleen vain yksi talo ja sitä viljeli Heikki Jaakonpoika Aliska. Yhtiömiehenä hänellä oli myöhemmin (1740–50) Juho Nuija. Isännöisyys siirtyi Aliskalta Samuli Leppäselle (1760) ja sitten Juho Leppäselle (1780). Nuijat olivat edelleen yhtiömiehinä. Vuonna 1818 oli talo

jaettu jo kolmeen osaan ja isännyyttä pitivät niissä Juhana Pusa, Antti Heikinpoika Nuija ja Antti Juhananpoika Nuija.

Pienautio mainitaan erillisenä kylänä 1645–51. Siellä asui silloin Kuninkaanselältä tullut Iivana Huotarinpoika. Hän oli varmaan Paakkisten sukua. Kylä on 1690-luvun savuluetteloissa laskettu Porkun kylään kuuluvaksi.

Isovihan jälkeen Pienaution taloa viljelivät Pietari Yrjönpoika ja Reijo Tuomaanpoika Paakkinen. Yrjö Paakkinen mainitaan Porkulla 1686–96. Taloa sanotaan silloin Parjalan autioksi. Sitä on todennäköisesti aikoinaan viljellyt Raudunkylän asukkaaksi 1590–93 merkitty Tuomas Parjunen.

Pienautioissa asui Risto Juhananpoika Kolkka 1750 ja 1760 sekä Antti Korkkinen 1780 ja Antti Mentu 1818.

Räiskälä mainitaan eri kylänä 1645–51. Siellä asui silloin Tahvo Teinonen. Hän oli aikaisemmin asunut Vssadassa. Isovihan jälkeen Räiskälän tilaa viljeli Pietari Pietarinpoika Lattunen. Jooseppi Lattunen omisti talon 1740 ja 1750 sekä hänen vaimonsa 1760. Vuonna 1780 tila oli jaettu kahteen osaan. Toisen puolikkaan omisti Martti Joosepinpoika Lattunen ja toista osaa viljeli Ristaution omistaja. Martti Lattusen osuus oli 1818 siirtynyt Mikkeli Lattuselle.

Tokkari oli vuoteen 1651 ollut täysin autiona. Kyseisenä vuonna siellä asui Juhana Tuomaanpoika ja vuosisadan loppupuolella sen isäntänä mainitaan Maanselältä Lauri Korpelainen (1689, gg 8).

Isovihan jälkeen 1728 asui Tokkarissa Antti Sipinpoika Pyöttiö. Hän hallitsi taloa vielä 1740. Sen jälkeen hoitivat isännyyttä Abraham Pyöttiö 1750 ja 1760, hänen veljensä Jaakko 1780 sekä 1818 Simo Junni ja Aatami Pyöttiö, joiden kesken talo oli jaettu.

Sissonmäki oli koko 1600-luvun ollut autiona. Vuonna 1728 sen oli ottanut viljelykseen Taavetti Kallenpoika Lensu.

Vuonna 1750 tilaa viljeli Tuomas Selonen Leinikylä n:o 1:stä ja 1760 se oli otettu hoville.

Suurhousun autio mainitaan ensimmäisen kerran 1646. Vuonna 1728 se oli edelleen täysin hylättyä.

Vuonna 1750 viljeli Suurhousun tilaa Sunikkalan talo n:o 1 ja 1760 Keripata n:o 3. Vuonna 1780 talossa asui Matti Sokka. Kuten Keripadan kohdalla on todettu omistivat 1818 jaetun talon Tuomas Leppänen, Gabriel Leppänen, Tuomas Nahkuri, Aatami Leppänen ja Yrjö Pekkanen.

Kuusenkannan autio mainitaan vuodesta 1644 lähtien. Vuonna 1728 viljeli Kaskaalassa asuva Samuli Loponen tätä autiotilaa. Pyykön eli Tiaisen autio on merkitty 1728 myös Kuusenkantaan kuuluvaksi. Se oli Matti Yrjönpoika Hataran hallinnassa. Samasta tilasta oli osa erotettu Maanselällä asuvalle Simo Ristonpojalle.

Vuonna 1740 on Kuusenkantaan merkitty vain Yrjö Kuparisen vaimo. Vuodesta 1750 lähtien on kylän kirjoissa kolme taloa.

Talo n:o 1: Tilaa viljeli 1750 Kaskaalassa (n:o 9) asuva Yrjö Loponen ja vuonna 1760 Tuomas Ihalainen Mäkrältä sekä 1780 Jaakko Kyyrä Luukkolanmäeltä ja 1818 jälleen Ihalaiset Märkältä.

Talo n:o 2: Yrjö Juhananpoika Kuparinen veljineen 1750, Matti Nahkuri Maanselältä (n:o 11) viljeli sitä 1760 ja 1780 tilan omisti Juhana Kukkonen veljineen. Vuonna 1818 tila oli jaettu Tuomas, Juhana ja Tuomas (nuoremman) Kukkosen sekä Paavo Kuisman kesken.

Talo n:o 3: Tilaa viljeli Tahvana Vero Maanselältä 1750 ja 1760. Vuonna 1780 tilan omisti Antti Vero ja 1818 Juhana Vero.